

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen



**Profetieën
komen
tot leven**

het **GOEDE NIEUWS** van de wereld van morgen

4e JAARGANG No. 6

OPLAGE WERELDWIJD 40.000

JUNI/JULI 1985

Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
De profetieën komen tot leven	4
Laat de Bijbel uw wapen zijn	8
Ministudie: Waarom is er de waterdoop?	11
Delen: Het belangrijkste ingrediënt	13
Wat is het ware Evangelie?	14
„Ik probeer nee te zeggen, maar het wordt steeds ja . . .”	17
Hoeveel is je leven waard?	19
Zeg nooit nooit	20

VOORPAGINA: De vier ruiters van Openbaring 6 symboliseren rampzalige gebeurtenissen die het einde van het huidige tijdperk markeren. Lees de boeiende studie van de bijbelse profetieën in dit nummer, vanaf pagina 4. Illustratie C. Winston Taylor.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE,
Postbus 444,
3430 AK Nieuwegein
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-Redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Illustraties

Greg S. Smith
Minette Collins Smith

Redactie-assistenten

Cheryl Ebeling
Robert C. Taylor

UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie


Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls



Hoe uw financiële toekomst wordt bepaald

Sommige lezers van *Het Goede Nieuws* zijn op dit moment werkloos. Anderen lopen misschien gevaar hun baan kwijt te raken.

En toch nemen de werkgevers ook nu iedere maand duizenden mensen in dienst. De mensen die met pensioen gaan, ontslag nemen, sterven of ontslagen worden moeten worden vervangen. En natuurlijk ontstaan er voortdurend nieuwe banen doordat bedrijven uitbreiden, de samenleving groter wordt en mensen meer kopen.

De vraag wie deze banen bemachtigt, wordt beslist door een aantal fundamentele, ongeziene wetten. Er bestaan wetten die de economische toestand regelen.

Ik herinner mij nog goed de diepe, plotselinge depressie van 1920. Ik was in die tijd vertegenwoordiger voor een uitgever in Chicago, waar ik lid was van de afdeling adverteerders van de handelsassociatie.

Begin januari van dat jaar was de befaamde economisch analyticus Roger Babson gastspreker op de wekelijkse lunch van de handelsassociatie in het Morrison Hotel.

Hij gaf de zakenmensen van Chicago de waarschuwing dat we binnen een jaar in de grootste economische depressie zouden belanden die onze generatie ooit had gekend.

Ik zag hoe een aantal grote bankiers en effectenmakelaars ongelovig glimlachten. Zij waren ervan overtuigd dat Babson het mis had.

Een jaar later was Babson weer gastspreker.

„Een jaar geleden zag ik dat sommigen onder u lachten toen ik voor de komende economische teruggang waarschuwde,” zei hij „Laat ik u nu vertellen waarom ik wist wat er kwam, en u niet.

„Als u wilt weten hoe hoog op dit moment de temperatuur in deze zaal is, kijkt u op de thermometer aan de wand. Maar als u wilt weten hoe hoog die temperatuur over een uur of twee *zal* zijn, gaat u naar de stookkamer of wint u informatie in bij een weerprofeet.

„U kijkt naar de factoren die voor de omstandigheden *bepalend* zijn, niet naar de thermometer die de toestand weergeeft zoals die is. U, heren, heeft naar de grafieken van de toenmalige handelsactiviteiten gekeken, naar bankrekeningen, gegevens over vrachtladingen en de notaties op de effectenbeurs — de thermometers aan de wand. Maar”, ging hij verder, „er bestaan WETTEN die *bepalend* zijn voor de economische toestand. Deze wetten zijn factoren die bepalen hoe de toestand over een paar maanden of een jaar zal zijn. Zij vormen de OORZAKEN.”

Inderdaad, en ook *uw eigen, persoonlijke* economische toekomst wordt bepaald door vastomlijnde WETTEN! Slechts weinig mensen realiseren zich dat de eeuwige Schepper onzichtbare, onherroepelijke WETTEN in werking heeft gesteld die uw persoonlijke financiële toestand bepalen!

In de 50 jaar dat ik als dienaar van

God werkzaam ben, ben ik er getuige van geweest hoe deze wetten *daadwerkelijk* werken in het leven van veel mensen die ik persoonlijk heb gekend. Ik heb de meedogenloze werking ervan in *mijn eigen leven* ervaren! Ik heb deze les zelf ook door schade en schande moeten leren!

Ik heb al vaak verteld hoe God mij getroffen heeft, niet in lichamelijk, maar in financieel opzicht, om mij tot Hem te voeren.

Diezelfde depressie van 1920 betekende het einde voor het bedrijf waarin ik jaarlijks, omgerekend naar de huidige geldwaarde, 175.000 dollar verdiende. Alles wat ik aanraakte veranderde niet in goud, zoals bij koning Midas, maar in geldverlies en geldgebrek. Door armoede en honger heeft God mij daadwerkelijk *overwonnen*, zodat ik mij meer dan 50 jaar geleden tot HEM keerde en HEM mijn leven gaf.

Maar ook na mijn bekering — ook na mijn aanstelling als dienaar van God in 1931 — zat mijn gezin in financieel opzicht nog steeds aan de grond. Ik had toen al iets geleerd over Gods tiendenwet als *doctrine*. Ik had die wet in de Bijbel bestudeerd. Ik had gezien, door BEWIJZEN, dat deze wet nog steeds van kracht is.

Toch scheen deze wet in de eerste jaren op mij persoonlijk geen betrekking te hebben. Ik had hem beschouwd als een doctrine die ik als waar moest aanvaarden, *niet* als een WET die ik persoonlijk moest GEHOORZAMEN.

Een paar maanden lang ontving ik

als dienaar een salaris van 20 dollar per week en hield ik evangelisatiecampagnes. Daar konden wij op zeer bescheiden schaal van leven. Maar aan het eind van de maand november van dat jaar kwam er een eind aan dat salaris. Het geld van de Kerk was op! Ik had geleerd dat ik vertrouwen moest hebben. Ik vertrouwde er onvoorwaardelijk op dat God *in elke behoefte zou voorzien*, zoals Hij had beloofd (Filipp. 4:19). Maar ik had mij het volgende nog niet gerealiseerd: „Beproeft de geesten, of zij uit God zijn” (1 Joh. 4:1).

Toen dus iemand die ik van vroeger van de krant kende bij me kwam met het dringende verzoek hoofd te worden van de advertentie-afdeling van een ochtendblad dat hij had opgericht, nam ik klakkeloos en zonder aarzelen aan dat dit aanbod van GOD kwam, dat het een antwoord was op mijn gebeden om in onze financiële nood te voorzien.

Ik had toen nog niet geleerd, dat zou later pas komen, hoe ik *in geloof* het werk van God op mij moest nemen, wetend dat God mij geroepen had. Natuurlijk zijn er veel mensen die *zelf* beslissen dienaar van God te worden, terwijl God hen nooit heeft geroepen. Zij begaan een grotere vergissing dan ik toen ik naar mijn vroegere werk in de advertentiebranche terugkeerde. In mijn geval had God mij *uit* mijn beroep gehaald om ZIJN WERK te doen. Ik had „mijn hand aan de ploeg geslagen”, maar stond niet stil bij het gebod van Jezus om nooit te versagen.

Natuurlijk keerde ik mij niet af van het christelijke leven — en ik stond er trouwens geen moment bij stil dat ik mij afkeerde van het doen van Gods werk. Ik beschouwde dit slechts als een *tijdelijke* baan. Ik dacht dat God dit gezonden had om in onze behoeften te voorzien. Ik heb de baan zelfs aangenomen onder de voorwaarde dat het slechts voor drie weken zou zijn en had er het volste vertrouwen in dat ik binnen die drie weken weer verder kon gaan met het werk van God.

Maar toen ik eenmaal bij de krant werkte, kon ik niet meer terug. Pas na een jaar en drie maanden gaf God mij weer een kans om tot zijn werk terug te keren — en in die periode had ik mijn vergissing ingezien en bad ik oprecht om beëindiging van mijn werk

bij de krant en een nieuwe kans in het werk van God. God heeft mij door ervaring bijgebracht dat zijn woorden aan dienaren: „Verkondig het woord, dring erop aan, *gelegen of ongelegen*” (2 Tim. 4:2) niets anders betekenden dan: „Doe het werk in voorspoed en tegenspoed.”

Toen ik bij de krant werkte, is het een keer voorgekomen, in december 1931 — middenin de grote depressie — dat er geen geld was om de salarissen uit te betalen. Ik moest een manier bedenken om advertenties om te zetten in voedsel, kleding en woongelegenheden voor de 23 mensen van het personeel.

Wij hadden vaak honger geleden voordat ik bekeerd was. Maar nu

Gods Wet kan worden samengevat in het ene woord liefde.

hadden wij nog vaker honger. Toen viel het mij op een dag plotseling in dat wij de financiële wet van God overtraden door geen tienden te betalen!

Plotseling liet God mij zijn financiële wet zien als iets *persoonlijks* — niet als slechts een onpersoonlijke doctrine. Ze had betrekking op *mij!* Diezelfde dag nam ik tien procent van alles wat wij hadden — en dat was nog niet genoeg om eten van te kopen —, voegde nog een extra gift toe en verstuurde die naar de administratie van de Kerk.

Diezelfde middag kwam er voedsel voor een volledige maaltijd. Ik weet niet meer hoe dat kwam, maar ik weet wel dat wij *te eten hadden op dezelfde dag* dat ik mij ervan bekeerde de betaling van tienden niet als een *persoonlijke verplichting* te hebben beschouwd, maar louter als een *doctrine*. God bracht ons niet meteen financiële welvaart. Nog verscheidene jaren waren wij gedwongen om in zeer sobere omstandigheden te leven. Maar *vanaf die dag*

begon onze financiële situatie te verbeteren.

Sinds die tijd heb ik de ervaring van tientallen andere mensen leren kennen. Korte tijd na mijn eigen ervaring opende God een weg voor mij om terug te keren naar zijn werk. Tegen die tijd had ik ook *die* les geleerd. Ik heb het werk van God nooit meer verlaten en zal dat ook niet doen zolang God mij laat leven.

Een paar maanden later verhuisden wij terug naar de Willamettevallei in Oregon, waar ik in Salem een evangelisatiecampagne zou beginnen. De man die God ons stuurde om onze huisraad te vervoeren had zelf met tiendenbetaling ook een ervaring gehad.

Deze jongeman betaalde reeds tienden van het *geld* dat hij verdiende. Hij was boer, en plotseling realiseerde hij zich dat hij zijn eieren niet verkocht en er daarom ook geen tienden over betaalde. Toen bracht hij ons een tiende van alle eieren die zijn kippen die dag hadden gelegd.

Diezelfde dag begonnen zijn kippen als bezetenen eieren te leggen. Ja, lacht u maar — die kippen kakelden ook — het is waar gebeurd. Het was het slappe seizoen voor eieren. Toch begonnen zijn kippen vanaf die dag meer eieren te leggen dan in het beste legseizoen! Het leek ongelooflijk — maar het gebeurde!

Ik heb eerder al verteld over de olieboorder die in 1933 geen werk kon krijgen. Hij begon tienden te betalen: één dollar van de tien die hij bezat. De volgende dag kwam iemand hem een schuld van 50 dollar terugbetalen, iets wat hij nooit meer had verwacht — en hij betaalde 5 dollar. Onmiddellijk daarna kreeg hij meer werk dan hij aankon.

Bijna iedere dag krijg ik wel een brief van een luisteraar of lezer of van een medewerker in dit grote werk die mij vertelt over gelijksoortige ervaringen — zij beginnen God zijn tienden te betalen en onmiddellijk begint het hen financieel goed te gaan.

Nu moet u niet het idee krijgen dat God in *ieder* geval een wonder zal verrichten. Denk niet dat u, als u *probeert* tienden te betalen, iets verrassends kunt verwachten of dat u de volgende dag een miljoen erft. In de meeste gevallen is de toename van het inkomen wellicht niet duidelijk te merken.

Maar van een ding kunt u ZEKER

zijn! Op lange termijn zal de 90 procent van uw inkomen die God u laat houden *meer* worden dan de 100 procent van vroeger. God *beloofd* de gene die tienden betaalt voorspoed te geven! God houdt zich aan zijn beloften!

God heeft niet zonder reden een bindende tiendenWET ingesteld. Alle WETTEN van God zijn er voor ons welzijn.

Luister naar wat God ons zegt: „Luister aandachtig naar al deze geboden, die ik u geef; opdat *het u* en uw kinderen na u voor altoos *wèl ga*” (Deut. 12:28).

Het is niet goed voor de mens *iets voor niets* te krijgen of voor slechts een zeer geringe tegenprestatie. De kwaadaardige menselijke drang om te NEMEN zonder te *geven* — om te *ontvangen* zonder te *betalen* — is juist de karaktertrek in de menselijke natuur die misdadigers maakt.

De hele geestelijke WET van God kan worden samengevat in één woord: LIEFDE. Jezus heeft dit opgesplitst in twee grote wetten: liefde tot God en liefde tot de naaste. Liefde is het principe van geven. Jezus vatte dit in het kort samen toen Hij zei: „Het is zaliger te GEVERN dan te ONTVANGEN” (Hand. 20:35). God weet en openbaart dat wij *meer* gezegend zijn door te *geven* dan door te *ontvangen*. God wil dat wij gezegend zijn!

De mensen *willen* ook gezegend worden, maar slechts een enkeling weet de weg. De meeste mensen denken dat het zaliger is te *ontvangen* — te *krijgen* — te *hebben* — te *vergaan*.

De instelling van de meeste mensen is te proberen meer te *nemen* dan te *geven*. Vroeger namen de werkgevers meer aan arbeidskracht dan zij hun arbeiders uitbetaalden in loon. Daarom hebben de arbeiders zich verenigd.

Tegenwoordig lijkt het principe van de vakbonden meer te nemen aan loon dan te *geven* aan arbeid. Minder werk — meer loon! De misleide vakbonden denken dat dit in hun belang is. Zij kennen de WET van GOD niet. Zij weten niet dat zij een vloek op zichzelf brengen.

Wij spreken over bezit. Maar in feite bezit GOD de hele aarde. Daaronder valt ook het eigendom waaro-

ver u belasting betaalt. God zegt dat de aarde van Hem is — omdat *Hij haar heeft geschapen!* Zij is Gods EIGENDOM. Hij laat ons erop verblijven, als tijdelijke bewoners. Alle rijkdom komt uit de aarde.

HET IS NIET GOED VOOR DE MENS OM ALLES WAT HIJ GEBRUIKT UIT GODS AARDE TE NEMEN ZONDER ERVOOR TE BETALEN! Als u grond pacht van een MENS die *denkt* dat het zijn bezit is, *brengt* hij u daarvoor huur of pachtgeld *in rekening* — wel tot 50 procent of meer dan u van die grond aan produktie kunt opbrengen.

God heeft een WET in werking gesteld dat wij Hem geen 50, maar slechts 10 procent moeten betalen. Nu is een wet geen wet als er geen *strafbepaling* bij hoort. God *dwingt* ons niet tienden te betalen. Maar als wij het niet doen, staat daar een straf op! Wij verliezen de ZEGEN die bij een eerlijk beheer hoort. Wij komen onder een vloek te staan!

God zegt dat er in deze tijd op ons een vloek ligt (Mal. 3:9), omdat wij *God bestolen* hebben. Iemand die God zijn tienden niet betaalt is een *dief* — hij is erger dan een bankrover, want hij besteelt GOD! Ja, dat zegt God — in vers 8!

En een van de Tien Geboden luidt: „Gij zult niet stelen” (Ex. 20:15). Iemand die dat doet, is meteen strafbaar bij de wet — met de straf van de DOOD tot in *alle eeuwigheid* — tenzij hij zich bekeert en zich op het bloed van Christus beroept om vergeving en verzoening met God!

U kunt niet als excuus aanvoeren dat u deze wet niet kent. Misschien zegt u: „Maar ik heb dit allemaal nooit *geweten*.” Dit excuus gaat nu niet op, want u weet het nu wel — of u kunt het weten als u het in uw eigen bijbel nakijkt!

Maar God is genadig. Zo gauw u zich bekeert, ophoudt de wet te overtreden, die wet oprecht gaat houden en naar Christus gaat om vergeving, dan is alles vergeven en begint God zijn zegeningen over u uit te storten, zoals Hij dat bij mij deed.

In de afgelopen jaren hebben honderden medewerkers mij geschreven dat God hun ogen voor de tiendenwet heeft geopend en dat zij daardoor vele zegeningen hebben ontvangen. Een vrouw schreef zelfs dat zij ook tienden van haar eieren was gaan

betalen en dat haar kippen toen ook onmiddellijk veel beter waren gaan leggen! Zij had mij dat verhaal op de radio horen vertellen of het in een eerder nummer gelezen.

Ik kan u natuurlijk niet garanderen dat God iedere keer de kippen meer eieren zal laten leggen. Het zal waarschijnlijk niet precies zo werken — maar Hij belooft *wel* ons te zegenen (Mal. 3:10-12).

Hoe kunt u uw tienden betalen aan GOD? Door ze aan het WERK van God te geven — waar God zelf werkt — waar ZIJN Evangelie wordt gepredikt, niet slechts het evangelie van de MENS over Christus, maar de boodschap die Christus zelf uitdroeg.

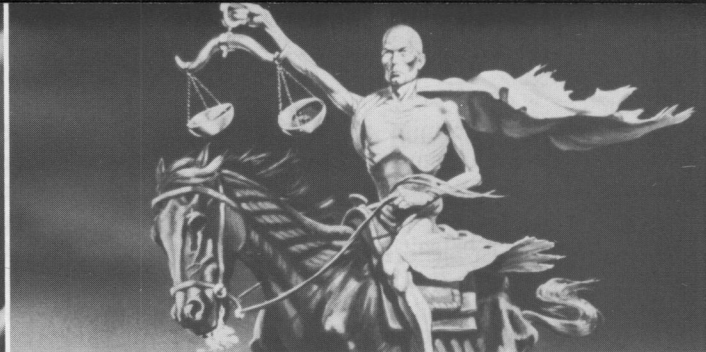
De meeste belijdende christenen van deze tijd hebben het Evangelie nog nooit gehoord! Jezus predikte slechts één Evangelie: het Evangelie over het KONINKRIJK (de heerschappij — het bestuur) van GOD — over hoe God zal regeren over alle volken — over hoe wij door *nu* te worden verwekt, kunnen worden geboren in Gods Koninkrijk bij de wederkomst van Christus en de opstanding van de doden *in* Christus, en dan worden verheerlijkt evenals Christus *nu* verheerlijkt is in het Gezin van God!

Wat *doet* God met zijn tiende! Hij gebruikt het voor zijn dienaren, die *zijn* boodschap uitdragen, zijn boodschap van BEKERING, GELOOF IN CHRISTUS en de DOOP — zijn boodschap van het Koninkrijk van God, van de wereld van morgen! Het is de boodschap van de levenswijze van God. Het is de boodschap van het ware behoud. Het is de boodschap van een veranderd, voller, gelukkiger leven — de boodschap van het eeuwige leven, de gift van God door genade! Hij gebruikt de tienden om de mens DE WEG te wijzen naar geluk, vreugde, welvaart en eeuwig leven in zijn Koninkrijk.

Maar kijk eens naar de vloek!

Gods levenswijze is niet gepredikt. De wereld is ongelukkig, ziek en arm en gaat gebukt onder angsten en zorgen, rusteloosheid, frustraties, krankzinnigheid, misdaad, geweld, oorlog — en de DOOD!

Maar ook al ligt er een vloek op het volk, *u* als individu kunt Gods zegen ontvangen. Het is uw beste garantie voor het krijgen en houden van werk — voor een *blijvend* en *groeiend* inkomen! □



De profetieën komen

Aan de meesterlijke structuur van de bijbelse profetieën wordt weinig aandacht geschonken. Het vakmanschap van de artiest geeft de profetieën kracht en schoonheid, maar verhult tevens Gods boodschap voor de onverschillige en ongehoorzame mens.

K. Neil Earle

De bijbelse profetieën spreken ons door de eeuwen heen toe, soms dreigend, soms verheven — maar altijd levendig en boeiend.

De Eeuwige God van Israël heeft zijn profeten zo van zijn boodschap doordrongen, dat zij in zijn handen krachtige, welsprekende instrumenten werden (2

Petr. 1:21).

„De leeuw heeft gebruld, — wie zou niet vrezen?” riep Amos uit. „De Here Here heeft gesproken, — wie zou niet profeteren?” (Amos 3:8.)

Sommige delen van de profetieën zijn even ontwapenend eenvoudig als diepgaand.

God gaf zijn dienaren bij het vastleggen van zijn profetieën ook vaak dramatische, artistieke technieken

in, zodat er een krachtig literair werk ontstond dat de boodschappen verzegelde tot God de tijd van openbaring aangebroken achtte (Dan. 12:9; 1 Kor. 2:7; Openb. 5:3).

Soms ook blijven delen van de profetieën een mysterie (Openb. 10:7) tot een aantal geschiedkundige en contextuele zaken zijn opgehelderd.

„Het is Gods eer een zaak te verbergen,” schreef Salomo, „maar der koningen eer een zaak uit te vorsen” (Spr. 25:2).



God inspireerde zijn dienstknechten tot het gebruik van indrukwekkende beelden om de profetieën vast te leggen. Hiernaast afbeeldingen van profetische symbolen.

ot leven

Gewapend met deze achtergrondgegevens zullen wij zeven belangrijke principes bekijken die kunnen helpen de „levende woorden” (Hand. 7:38) te verduidelijken.

Tweeledigheid

Gods hele plan van behoud is een uitstekend voorbeeld van deze eerste techniek. De apostel Paulus gaf in 1 Korinthe 15:45-46 een toelichting op dit aspect van tweeledigheid:

„Aldus staat er ook geschreven: de eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam een levendmakende geest. Doch het geestelijke komt niet eerst, maar het natuurlijke, en daarna het geestelijke.”

De fysieke schepping is slechts een fase in Gods plan; de geestelijke fase

komt later en is van meer belang.

Wij hebben dus het principe van tweeledigheid: het Oude en het Nieuwe Testament, de berg Sinai en de Bergrede, „de vergadering in de woestijn” (Hand. 7:38) en de Kerk van God (1 Kor. 1:2), de fysieke besnijdenis en de besnijdenis van het

hart (Deut. 10:16). Paulus toont ook dat er op dit moment in de Godheid tweeledigheid bestaat (1 Kor. 8:6).

Is dit principe ook van toepassing op de profetieën? Jazeker. In Jesaja 41:22 wordt dat ronduit gezegd: „Geeft te kennen, hoe het vroeger was, opdat wij het overdenken en kennis nemen van de afloop.”

De profetieën kunnen dus een tweeledige vervulling hebben, waarbij de tweede vervulling belangrijker is dan de eerste.

In Maleachi 4:5 wordt dit punt geïllustreerd. Maleachi voorspelde dat er een soort Elia aan de eerste komst van de Messias zou voorafgaan; Christus verklaarde dat deze profetie betrekking had op Johannes de Doper (Matth. 17:12-13).

Maar lees nu de verzen 10 tot 12 van Mattheüs 17: „En de discipelen vroegen Hem en zeiden: Hoe kunnen dan de schriftgeleerden zeggen, dat Elia eerst moet komen? Hij antwoordde en zeide: Elia zal wel komen en alles herstellen.”

Hoewel dus Johannes de Doper de eerste vervulling van Maleachi 4:5 was, komt er ook nog een latere vervulling in onze tijd! Deze tweeledigheid is door Christus zelf bevestigd.

Omdat veel theologen dit essentiële principe over het hoofd zien, missen zij het kernpunt van de profetieën: Mattheüs 24. Deze geleerden denken dat deze profetie reeds vervuld is omdat de Romeinse legioenen Jeruzalem in 70 n. Chr. hebben verwoest (Matth. 24:6, 16-21).

Dat is niet juist. Op de eerste plaats is Christus nog niet zichtbaar verschenen, zoals Hij in vers 29-30 heeft beloofd. In vers 22 wordt dui-

delijk over onze tijd gesproken: „En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden.”

De uitroeiing van de mensheid is pas in onze generatie mogelijk geworden. Mattheüs 24 is een tweeledige profetie, zoals een zorgvuldige bestudering ervan laat zien.

Typologie

Bepaalde gebeurtenissen en persoonlijkheden uit het verleden zijn voorlopers of symbolen voor toekomstige omstandigheden.

In Hosea 11:1 bijvoorbeeld is het volk Israël het symbool voor Christus: „Toen Israël een kind was, heb Ik het liefgehad, en uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen.” In Mattheüs 2:15 wordt dit vers in verband gebracht met de periode die Jozef en Maria in Egypte doorbrachten ter bescherming van het kind Jezus.

Vreemd? Niet als wij bedenken hoe een volk kan worden gesymboliseerd door één enkele persoon en andersom („Uncle Sam” voor Amerika en „John Bull” voor Engeland). Winston Churchill was de personificatie van de „bulldog spirit” van Groot-Brittannië in 1940, en het volk Israël is eveneens vaak de personificatie van daden van Jezus (Jes. 49:3-6).

Op dezelfde wijze was de noodkreet van David, „Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten” (Ps. 22:2), een directe voorafschaduw van het lijden van Christus. Vele van de Psalmen laten David zien als type of symbool voor de Messias (vers 7-9, 17-19; Ps. 2:7, 12).

Dit principe verduidelijkt vele profetieën over de toekomst. Daniël 11, de langste profetie qua tijdsverloop, is er een goed voorbeeld van. In Daniël 11:1-20 wordt een overzicht gegeven van de verschillende politieke stromingen van de zesde eeuw v. Chr. tot de tweede eeuw v. Chr. Zoals vele deskundigen aangetoond hebben, vervult echter vanaf vers 21 één enkele figuur de hoofdrol. Het is koning Antiochus Epiphanes van het rijk der Seleuciden in Syrië (176-163 v. Chr.).

In Daniël 11:40 wordt evenwel ook over de „eindtijd” gesproken — de chaotische 20e eeuw waarin u en ik leven. De kwestie is dat er geen enkel geschiedkundig bewijs voor is

dat Antiochus Epiphanes de profetieën van vers 40 tot 45 ooit heeft vervuld. Wat hij in de periode van 168 tot 165 v. Chr. gedaan heeft, leeft tot op de dag van vandaag voort in de herinnering van de meeste orthodoxe Joden.

Meer dan drie jaar lang verbood Antiochus de Joden hun dagelijkse offers in de Tempel te brengen en liet in plaats daarvan zwijnevlees offeren. Dit werd voorafgegaan door de moord op vele inwoners van Jeruzalem. In Daniël 11:31 wordt hiernaar verwezen als „een gruwel, die verwoesting brengt”.

Verbazingwekkend genoeg gaf Jezus Christus zijn discipelen de volgende waarschuwing: „Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan — wie het leest, geve er acht op — laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen” (Matth. 24:15).

Jezus Christus openbaart hier, dat Antiochus Epiphanes en zijn verwerpelijke daden slechts een type zijn van nog goddelozer gebeurtenissen die in Jeruzalem zullen plaatsvinden. Hierdoor wordt Daniël 11 de sleutel tot de geprofeteerde gebeurtenissen in het Midden-Oosten. Typologie helpt ons zo de toekomst te begrijpen (Dan. 12:10).

Tijdsverloop

De afstand tussen twee achter elkaar liggende bergketens is vaak moeilijk te schatten; het lijkt of ze zich vlak bij elkaar bevinden. Pas als men de eerste bergketen heeft bereikt kan men de tientallen of zelfs honderden kilometers ertussen overzien.

Op overeenkomstige wijze wordt in de profetieën vaak de tijdsduur ingekort. Het is niet ongebruikelijk dat een profetie over een periode van duizenden jaren handelt, maar toch zo opgesteld is dat ze slechts op een korte tijd betrekking lijkt te hebben.

Jesaja 9:5 is een interessant voorbeeld van deze methode. De eerste woorden van dit vers luiden: „Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven.” Dit is een bekende verwijzing naar de geboorte van Jezus Christus in Bethlehem.

Maar lees nu de volgende woor-

den: „En de heerschappij rust op zijn schouder.” In een enkele zin heeft de profetie van Jesaja een ongelooflijke tijdsprong van bijna 2000 jaar gemaakt, van de eerste komst van Christus als een klein kind in Bethlehem naar zijn dramatische tweede komst in macht en glorie om de

Jezus Christus zal bij zijn wederkomst een groep van 10 naties (de tenen van het profetische beeld) vernietigen.

heerschappij over deze aarde op zich te nemen (Openb. 11:15).

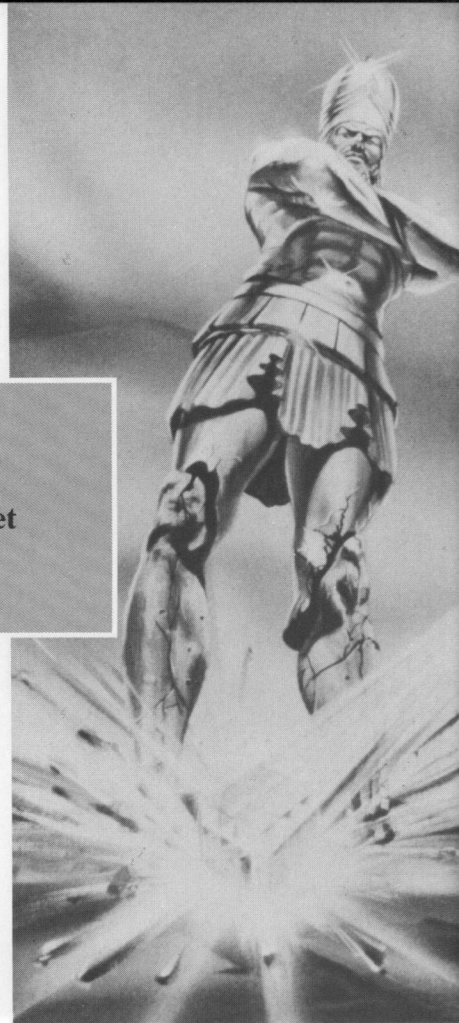
Genesis 40:9-11 geeft ons nog een sprekend voorbeeld van deze tijdsprongen in de profetieën. In de droom van de overste van de schenkers kwam de wijnstok plotseling tot volle bloei, schoten de druiven tevoorschijn en veranderde het sap daarvan meteen in wijn. In een film zouden wij dit beeldtrucage noemen.

De gelijkenis van de 10 maagden (Matth. 25:1-13) is, voor hen die de symboliek van Gods Kerk als maagd begrijpen (2 Kor. 11:2), een samenvatting van de geschiedenis van de ware Kerk van God.

De bruidegom in de gelijkenissen staat duidelijk voor Christus Zelf (Matth. 9:15). Mattheüs 25:5 verhaalt dus over de erbarmelijke toestand van de ware Kerk na de energieke, apostolische periode van de eerste eeuw: „Terwijl de bruidegom [Christus] uitbleef, werden zij allen slaperig en sliepen in.”

Ja, de ware Kerk van God verdween bijna uit de geschiedenis! Maar lees vers 6: „En midden in de nacht klonk een geroep: De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet!” Nu springt de profetie plotseling over naar onze tijd! Na een periode van 1900 jaar herleeft de Kerk van God om met hernieuwde kracht Gods Werk te doen door te verkondigen dat de Bruidgom, Christus, binnen korte tijd aan het bruiloftsmaal zal verschijnen (Openb. 19:7-9).

Wat een opwindende aanmoediging voor de mensen die nu dit Werk doen, en wat een helder voorbeeld van het inkorten van de tijd in



de bijbelse profetieën!

Kennis van de historische achtergrond

De betekenis die vele profetieën voor de toekomst hebben wordt vaak volkomen duidelijk als men kijkt naar de historische achtergrond en vervullingen in het verleden.

Neem bijvoorbeeld Daniël 2. Hier legt Daniël koning Nebukadnezar van het oude Babylon de betekenis uit van een schitterend metalen beeld waarover de koning had gedroomd. Het hoofd was van goud, de borst en de armen van zilver, de buik en de lendenen van koper (vers 32).

Deze symboliek wordt voor ons verklaard in vers 38: „Gij [Nebukadnezar en het Babylonische rijk] zijt dat gouden hoofd.” Duidelijker kan niet! Hier zien wij hoe de Bijbel zichzelf interpreteert.

Vers 39: „Doch na u zal een ander koninkrijk ontstaan, geringer dan het uwe; en, weer een ander, een derde koninkrijk, van koper, dat heersen zal over de gehele aarde.”

De meeste geschiedkundigen doen verslag van de volgende duidelijke

opeenvolging van de rijken vanaf de zesde eeuw v. Chr.: het Babylonische rijk (625-583 v. Chr.), het Perzische rijk (538-330 v. Chr.) en het Grieks-Macedonische rijk (333-31 v. Chr.).

Deze geschiedkundige opeenvolging maakt het toneel klaar voor de profetieën van de eindtijd. Waarom? Omdat Daniël na het vierde rijk geen ander rijk meer noemt. Het vierde rijk moet dus tot de eindtijd standhouden en in deze tijd duidelijk zijn te identificeren — en dat is het ook. De geschiedenis levert het bewijs.

Omstreeks het jaar 31 v. Chr. was de stad-staat Rome tot een keizerrijk uitgegroeid. Vanaf dat moment tot het jaar 476 n. Chr. beheerste het de wereldpolitiek. Nadat Constantinopel omstreeks 325 de oostelijke hoofdstad werd, was het een verdeeld rijk geworden (vandaar de twee ijzeren benen uit vers 33).

De tien tenen zullen door Christus, de Rots, worden verbrijzeld (Dan. 2:34; 1 Petr. 2:7). Volkomen in overeenstemming hiermee zien wij in Openbaring 17:12-14 dat het „Lam” (het profetische codewoord voor Christus) bij zijn terugkeer 10 dictators zal vernietigen.

Het gebruik van historische verslagen kan ons helpen bij het bepalen hoever wij in de profetieën zijn gekomen. Dit is een onderdeel van de explosieve toename van kennis die voor deze laatste dagen is voorspeld (Dan. 12:4). De geschiedenis is een nuttig hulpmiddel om bij te blijven en te bepalen hoever wij in Gods meesterplan zijn gevorderd.

„Hier wat, daar wat”

Jesaja 28:9-10 noemt een essentieel principe voor doeltreffende bijbelstudie dat in het bijzonder op het gebied van de profetieën van toepassing is.

„Wie wil hij kennis leren en wie wil hij een openbaring doen verstaan? Hun die van de melk gespeend, aan de borst ontwend zijn? Want het is wet op wet, wet op wet, eis op eis, eis op eis, hier wat, daar wat.”

Dit principe wordt in vers 13 nog eens verklaard.

Jezus zei: „Onderzoek de Schriften” (Joh. 5:39), een bezigheid waarin de mensen van Beréa zich onderscheidden (Hand. 17:10-11). Het punt is hier, dat het verstandig is alle

profetieën die op een bepaald onderwerp betrekking hebben te onderzoeken, in plaats van tot een overhaaste conclusie te komen en meteen een oordeel klaar te hebben (2 Petr. 1:20).

Theologen die dit principe niet begrijpen, hebben over de hoofdstukken inzake het „beest”, Openbaring 13 en 17, een enorme verwarring gesticht.

De speculaties zijn niet van de lucht! Pseudo-deskundigen hebben op eigen gezag bepaald dat Duitsland het luipaard is, Rusland de beer en Groot-Brittannië de leeuw.

Waarom is dit onjuist? Laat de Bijbel zichzelf interpreteren. De symbolen van het luipaard, de beer en de leeuw komen ook voor in een ander hoofdstuk over het beest: Daniël 7. Daniël 7 wordt evenwel deels verklaard in Daniël 2, waar de vier grote, heidense rijken worden gekenschetst, te beginnen met Babylon (Dan. 2:32, 38) en zo via Perzië en Griekenland naar Rome (Dan. 2:39-40).

Het uit vele onderdelen bestaande beest uit Openbaring 13 en 17 is dus een symbolische voorstelling die wij kunnen begrijpen door het „hier wat, daar wat”-principe toe te passen.

De bijbelse profetieën bezitten een logische en consequente structuur. Wij moeten de Bijbel zichzelf laten interpreteren en onduidelijke passages verduidelijken met andere, meer heldere gedeelten.

Poëtische middelen

De moderne lezer heeft er soms problemen mee om het Hebreeuwse gedachtenpatroon van 2500 jaar geleden te volgen. In een wetenschappelijke tijd als de onze verwacht men ook in literatuur nauwkeurigheid. Daar de hedendaagse lezer over beperkte tijd beschikt, wordt feitenmateriaal dat niet tot de passage zelf behoort vaak weggelaten. Logica vóór alles.

De oude Hebreeën gingen echter meer intuïtief en gevoelsmatig te werk en behielden zo een treffende dramatische expressiviteit.

Terwijl het Grieks technisch grotere uitdrukkingsmogelijkheden

biedt (er bestaan bijvoorbeeld drie griekse woorden voor ons ene woord *liefde*), is een hebreeuwse tekst meer afhankelijk van de context, de betekenis van een passage en verschillende maten van nadruk en herhaling. Deze vrijere manier om iets te zeggen maakt een taal geschikt voor krachtige, welluidende en emotionele taaluitingen met vaak lyriek in de dramatische inhoud.

Voorbeelden? Lees de krachtige, spontane passages in de Psalmen van David (Ps. 6:7; 64:4), of de eenvoudige, maar toch krachtige toon van Ruth 1:16: „Want waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.”

Deze emotionele intensiteit is meer dan 3000 jaar overeind gebleven. Toch stellen deze emotionele rijkdom en figuurlijke dramatische kracht de rationele, moderne mens voor problemen.

Voor de meeste hedendaagse mensen is poëzie iets dat rijmt. Voor de oude Hebreeën betekende poëzie echter tot overeenstemming brengen, in evenwicht brengen van ideeën. De



profetische geschriften staan vol opmerkelijke vergelijkingen en krachtige beeldspraken. Een aantal voorbeelden daarvan is: „Kan een Ethiopiër zijn huid veranderen, of een panter zijn vlekken?” (Jer. 13:23.)

„Maar zij zullen zitten, een ieder (Zie verder pagina 21)

Laat de Bijbel uw wapen zijn

Als u bijbelstudie combineert met meditatie, kan Gods Woord tot een nuttiger instrument in uw leven worden.

Earl H. Williams

De Bijbel is het machtigste wapen in het arsenaal van een christen. Gods Woord bezit meer kracht dan alle atoomwapens ter wereld.

Kijk eens naar de enorme dingen waartoe dit superwapen in staat is:

„Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten” (Hebr. 4:12).

Kracht, een scherp lemmet en accuratesse — alles wat u nodig heeft om te zegevieren.

Maar maakt u effectief gebruik van dit superzwaard om in uw geestelijke strijd te overwinnen? Studeert u veel maar overwint u weinig?

Wij behoren de Bijbel doeltreffender te leren gebruiken — dit machtige wapen effectiever toe te passen. Lees dit artikel en laat de kracht van Gods Woord deel uitmaken van uw wezen. U kunt het Woord van God zelfs in uw geest vastleggen!

Het doel van bijbelstudie

Waarom bestudeert u de Bijbel eigenlijk? Om het idee te hebben dat u contact heeft met God en zijn denkwereld? Omdat u gehoord hebt dat dat van u verwacht wordt?

Laten wij de juiste redenen om de Bijbel te bestuderen eens onderzoeken. De Bijbel zegt dat wij moeten studeren, „opdat de mens Gods vol-

komen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust” (2 Tim. 3:17).

Bijbelstudie bewapent ons met de principes van Gods Woord. Als wij deze principes actief beheersen, zijn wij vervuld van het vermogen om met succes Gods levenswijze te volgen. De studiemethode die wij hier zullen bekijken, zal onze geest beter toerusten dan enige andere vorm van bijbelstudie.

Het bestuderen van de Bijbel is als het nuttigen van een maaltijd.

Deze methode voegt in feite meditatie en bijbelstudie samen tot één krachtig, geestelijk wapen. Wij zouden het „medistudie” kunnen noemen — het omvat een ontzagwekkende slagvaardigheid die u zeker zal helpen de zonde te verslaan.

Geestelijke spijsvertering

Bijbelstudie is het zorgvuldig en ernstig lezen, herlezen en vergelijken van passages in het geïnspireerde

Woord van God. Maar hoe kunnen wij begrijpen wat wij lezen? Gods heilige Geest leidt ons hierin (Joh. 14:26).

Het bestuderen van de Bijbel is als het nuttigen van een maaltijd. In Hebr. 5:12-14 vergeleek Paulus Gods Woord met melk en vaste spijs. Jezus Christus heeft gezegd dat het Woord van God eeuwig leven geeft (Joh. 6:63).

Maar eten alleen is niet toereikend. Eten brengt alleen maar het voedsel naar binnen. Om ons duurzame kracht te geven, moet het voedsel worden verteerd. Velen onder ons eten gehaast — gaan oppervlakkig en met grote vaart door een bijbelstudie heen — maar geven zichzelf niet de kans Gods voedzame Woord te verteren en op te nemen.

Dit brengt ons tot het tweede noodzakelijke element: meditatie. Meditatie is de nauwgezette concentratie op een bijbelprincipe en de invloed daarvan op ons leven. Als wij na het bestuderen van de Bijbel onmiddellijk enige tijd mediteren, stellen wij de sappen en enzymen van Gods Geest in staat de vaste spijs van Gods Woord te verteren. Paulus verklaarde de kracht van Gods Geest met de volgende woorden: „Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods” (1 Kor. 2:10).

Door meditatie worden de principes van Gods Woord deel van ons. Daarom kon David zeggen: „Ik ben verstandiger dan al mijn leermeesters, want uw getuigenissen zijn mij tot overdenking” (Ps. 119:99).

Het machtige wapen van Gods Woord zal zich niet slechts in de

bladzijden van onze bijbel bevinden, maar ook in ons denken ingeplant zijn. God belooft: „Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn” (Jer. 31:33). Ons aandeel in dit wonderbaarlijke proces bestaat uit bijbelstudie en meditatie.

Laten wij drie manieren van „medistudie” bekijken. „Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is” (2 Tim. 3:16; *Statenvert.*).

In dit vers noemt Paulus drie belangrijke gebieden inzake bijbelstudie en meditatie: lering, wederlegging en verbetering (deze twee zijn analoog) en onderwijzing in rechtvaardigheid (christelijke levensprincipes). Laten wij elk van deze terreinen nader beschouwen.

Lering

De Bijbel bevat alle leringen of doctrines van de Almachtige God en van de Kerk van God. Het is noodzakelijk dat wij Gods doctrinaire waarheden grondig begrijpen.

Satan misleidt het denken van miljarden mensen en maakt hen tot slaaf van zijn dwaalleer (Openb. 12:9). Door te bestuderen wat de Bijbel leert en hierover te mediteren zal de waarheid deel van ons gaan uitmaken. De waarheid zal de ketenen van dwaling verbreken en ons bevrijden van alle bedrog (Joh. 17:17).

Omdat waarheid het tegengestelde is van dwaling, kunnen wij bij de bestudering van de leer van de Bijbel goed gebruikmaken van de methode van vergelijken en zo de verschillen in een bepaalde kwestie naar voren halen. Nemen wij bijvoorbeeld de leer inzake de ziel. De leugen over de ziel is een van de grootste die Satan ooit verkondigd heeft.

Bedenk alles wat u van de kerk, uw familie en de maatschappij over de ziel gehoord heeft. Schrijf uw vroegere opvattingen op, zoals de onsterfelijkheid van de ziel, de scheiding van lichaam en ziel na de dood, of de bestemming van de ziel: hemel, hel of een andere plaats. Breng al deze misvattingen duidelijk naar voren.

Bestudeer daarna Gods Woord met betrekking tot de ziel, met be-

hulp van uw concordantie en andere naslagwerken. Zoek alle passages over de ziel op en schrijf ze over. U zult schriftgedeelten aantreffen waaruit blijkt dat de ziel sterfelijk is (Gen. 2:7; Ezech. 18:4, 20). U zult leren dat de dode ziel niets weet — dat de doden geen bewustzijn hebben (Pred. 9:5).

Vergelijk dan de waarheid die u heeft bestudeerd met uw vroegere opvattingen over de ziel. De sterfelijke ziel *is* de fysieke mens, terwijl Satans bedrog u wil laten geloven dat

Door meditatie wordt de vaste spijs van Gods Woord verteerd.

de ziel onsterfelijk is, gevangen in het lichaam en worstelt om uit te breken. De sterfelijke ziel sterft bij de dood; zij verdwijnt niet naar „het hiernamaals”.

Door de verschillende opvattingen tijdens meditatie tegenover elkaar te stellen wordt de waarheid duidelijker en wordt de dwaling uit uw geest gewassen.

Als u smerige handen heeft, houdt u ze onder de kraan en wrijft ze tegen elkaar. Door deze wrijfbeweging wordt het vuil weggevoerd. Zo ook wordt de dwaling uit uw geest, uw denken, verwijderd „door het waterbad met het woord” (Ef. 5:26), als u waarheid en dwaling tegenover elkaar stelt of als het ware tegen elkaar wrijft.

Prent de waarheid nu goed in uw geest door waarheid met waarheid te vergelijken. Mediteer over de lering inzake de ziel door deze te vergelijken met andere doctrinaire waar-

heden, „zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken” (1 Kor. 2:13).

Denk erover hoe de waarheid over de ziel een ondersteuning is van de waarheid over de opstanding van de doden (Joh. 5:28-29). Het gegeven dat het eeuwige leven Gods geschenk aan de mensheid is (niet iets wat wij al bezitten) (Rom. 6:23), is alleen logisch in het licht van het feit dat de ziel sterfelijk is. Hoe kan God de slechte mensen in barmhartigheid vernietigen (Mal. 4:1, 3) in plaats van hen voor altijd te laten branden zoals Satans leugen over de hel verklaart, tenzij de ziel sterfelijk is?

De verschillende facetten van Gods waarheid passen in elkaar als de stukjes van een puzzel. Hoe duidelijker u het gehele beeld ziet, hoe dieper de waarheid in uw geest zal worden ingeprent. Door meditatie te combineren met bijbelstudie wordt uw geest met doctrinaire waarheid toegerust.

Verbetering

Paulus zei ook dat de Bijbel dient ter wederlegging en verbetering (2 Tim. 3:16). Weerleggen betekent onjuistheid aantonen. Het Woord van God bezit het vermogen om uw grootste fouten te weerleggen en te corrigeren.

Omdat wij gewoontedieren zijn, zijn wij geneigd steeds weer in dezelfde fouten te vervallen. Maar door Gods Woord op verleden en toekomst toe te passen stellen wij de Bijbel in staat ons karakter te corrigeren, te verfijnen en te verbeteren.

Het verleden is de sleutel tot de toekomst — en de sleutel tot verandering. Denk na over de dingen die problemen opleveren en over uw aandeel daarin dat correctie verdient, en bid erover.

Laten wij wraak als voorbeeld nemen. Misschien heeft u in het verleden geprobeerd het iemand betaald te zetten als die persoon u onbillijk had bejegend. Maar nu weet u uit de Bijbel dat het verkeerd is om zelf wraak te nemen.

Maak gebruik van het zwaard van Gods Woord (Hebr. 4:12) en roei het probleem uit. Zoek passages als Romeinen 12:17-21 op, waarin staat: „Vergeldt niemand kwaad met kwaad... Wreekt uzelf niet... Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergel-

den, spreekt de Here. Maar, indien uw vijand honger heeft, geef hem te eten; indien hij dorst heeft, geef hem te drinken."

Bekeer u van het vergelden van kwaad met kwaad. Neem het besluit niet meer zelf wraak te nemen, maar het oordeel en de vergelding aan God over te laten.

Mediteer over de toekomst. Stel uzelf een realistische situatie voor om uw vooruitgang te toetsen. Stelt u zich voor dat iemand u kwetst — u onbillijk behandelt — dat uw bloed kookt. Maar in plaats van toe te geven aan uw wraakzuchtige natuur, stelt u zich voor dat u God om kracht vraagt om te doen wat goed is. Stelt u zich voor dat u de schuldige vergeeft. Zie hoe degene die u heeft gekwetst door u goed wordt behandeld. Voel hoe de storm van wraakgevoelens bedaart en in de vrede van liefde overgaat.

Door te studeren leert u hoe u moet handelen. Door te mediteren ervaart u in zekere zin hoe u moet handelen. Nu kunt u met David zeggen: „Ik berg uw woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondige” (Ps. 119:11).

Onderwijzing

Wij moeten niet alleen onze vroegere zwakheden verbeteren, maar ook de positieve principes van God leren die in ons dagelijkse leven vruchten van gerechtigheid afwerpen.

Paulus zegt ons dat het Woord van God ook dient om in rechtvaardigheid te onderwijzen (zie 2 Tim. 3:16). De wetten en principes van God zijn rechtvaardigheid (Ps. 119:172). Zij leren ons hoe wij een overvloedig leven moeten leiden.

De Bijbel openbaart welke dingen tot het geluk en de vreugde leiden die wij allemaal in ons leven wensen. Daarom is het zeer nuttig om in een leerzame „medistudie” na te denken over het verband tussen oorzaak en gevolg. Begrip van de oorzaken en gevolgen van een situatie is een enorme hulp bij het leren kennen en volgen van de wegen der gerechtigheid.

Eerst denkt u aan iets in uw leven dat voor verbetering vatbaar is, waarin u onderwijs in rechtvaardigheid nodig hebt. Hoe is het met uw

huwelijk? Zou dat gelukkiger kunnen zijn?

Zoek in het Woord van God naar aanwijzingen over wat in het huwelijk geluk brengt. Passages als Efeze 5:22-28 en Titus 2:4 leren vrouwen en mannen hoe zij elkaar moeten liefhebben. Het effect van liefde — van geven — is een gelukkig, gezond huwelijk.

Mediteer vervolgens over het directe verband van oorzaak en gevolg tussen liefde geven en een gelukkig huwelijk.

De wetten en principes van God leren ons hoe wij een rechtvaardig leven moeten leiden.

Denk ernstig na over het effect dat geven op uw partner heeft. Stel uw verschillende dingen voor die u kunt geven en die uw partner gelukkig zullen maken. Stel uzelf voor hoe u uw eigen verlangens opgeeft terwille van zijn of haar behoeften en verlangens en hoe u genegenheid, bloemen, briefjes en kleine, liefdevolle gebaren geeft die in een huwelijk zoveel betekenen.

En zie nu in uw geest de vruchten — de gevolgen — van uw inspanningen. Uw hele huwelijk wordt overspoeld door geluk en vreugde. Nu is uw geest toegerust om die dingen te doen die uw huwelijk gelukkiger zullen maken.

Door te mediteren over Gods instructies in de Bijbel wordt uw geest toegerust met de principes van rechtvaardigheid. Als u deze principes toepast, zal dit positieve vruchten opleveren.

Zoals wij hebben gezien, wordt u

door de „medistudie” uitgerust met het machtige zwaard van het Woord van God. Maar hoe krijgt u het vermogen en de kracht om dit wapen te hanteren? Kunt u dit door de kracht van uw eigen geest? Nee! Wij dragen ons aandeel bij door te studeren en ernstig na te denken, maar verder moeten wij op God vertrouwen.

De laatste factor

De heilige Geest van God geeft ons de kracht om dit zwaard in onze geestelijke strijd te gebruiken. Zonder Gods Geest is alle „medistudie” nutteloos. De heilige Geest is de sleutel tot begrip en gebruik van Gods Woord. Paulus heeft van de relatie tussen Gods Woord en de heilige Geest een interessante beschrijving gegeven. In een analogie zegt hij dat het zwaard aan de Geest toebehoort en verwijst hij naar „het zwaard des Geestes, dat is het woord van God” (Ef. 6:17).

De Geest activeert en gebruikt het machtige zwaard van Gods Woord ten behoeve van ons. In dit zeer geavanceerde geestelijke verdedigingsstelsel wordt het zwaard uit de silo van de geest gehaald, waar het door meditatie en studie in kwam.

Sprekend over het gebruik van de heilige Geest zei Jezus: „Die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb” (Joh. 14:26). Jezus Christus spreekt tot ons door de Bijbel.

Dan richt de heilige Geest het zwaard op het doelwit. Jezus verklaarde: „Doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid” (Joh. 16:13).

God gaf ons dit machtige, geestelijke wapen: zijn Woord. Nu weten wij hoe wij een „medistudie” kunnen doen — hoe wij ons kunnen wapenen met het Woord en het tot een deel van ons wezen kunnen maken. Wij kunnen over de heilige Geest beschikken om ons te helpen het Woord in de strijd te gebruiken. Maar wij moeten ons de inspanning en de tijd getroosten om Gods Woord te bestuderen en het door meditatie in onze geest vast te leggen. Wij moeten het zwaard van het Woord gebruiken om te vechten en te overwinnen.

Het is aan ons. Het zwaard ligt in onze handen. □

Waarom is er de waterdoop?

Instructies: De vorm van deze ministudies is gelijk aan die van de Bijbelcursus. De tekstverwijzingen die als antwoord op de vragen worden gegeven moet u zelf opzoeken en *lezen in uw bijbel*. De commentaren die op de vragen volgen gaan dieper op de zojuist gelezen bijbelteksten in. (Deze studies zijn gebaseerd op de Nieuwe Vertaling van het NBG, tenzij anders aangegeven.)

De meest directe bijbelse passage betreffende de waterdoop is in Handelingen 2:36-41 te vinden. In zijn geïnspireerde preek op de Pinksterdag van het jaar 31 overtuigde de apostel Petrus zijn luisteraars van hun aandeel in de terechtstelling van de Messias, Jezus Christus.

Enkele duizenden mensen voelden zich diep schuldig en beschaamd. Hun spontane reactie was: „Wat moeten wij doen, mannen broeders?” (Vers 37.)

Een zeer goede vraag.

Wanneer iemand tot de erkenning komt, dat hij in strijd met de wetten en doelstellingen van zijn Schepper heeft geleefd, wat moet hij dan doen?

Let op het geïnspireerde antwoord op deze vraag: „En Petrus antwoordde hun: *Bekeert u* en een ieder van u late zich *dopen* op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (vers 38).

De vorige studie heeft de noodzaak van ware bekering voor behoud duidelijk gemaakt. De daaropvolgende stap is de doop, zoals in Handelingen 2:38 wordt gesteld. In deze studie bekijken wij de ware betekenis en het doel van de doop, en waarom het in Gods grote meesterplan van behoud een vereiste stap is.

In de godsdienstige wereld heerst grote verwarring over hoe de doop moet worden uitgevoerd. Sommige kerken sprenkelen of gieten slechts een klein beetje water; andere praktiseren complete onderdompeling. Wat leert de Bijbel inzake dit gebod?

De methode die door de meerderheid van de belijdende christelijke kerken wordt toegepast is besprenkelen. Het woord besprenkelen of *besprengen* komt echter in het Nieuwe Testament slechts enkele malen voor, en altijd in verband met het bloed van Jezus Christus. Op de doop heeft het nooit betrekking. *Gieten* of *uitstorten* wordt ook enkele malen genoemd, maar evenmin betreffende de doop.

Het woord *dopen* is een vertaling van het griekse

woord *baptizo*, dat ‘onderdompelen’ betekent. Het betekent niet ‘besprenkelen’ of ‘begieten’. Het griekse woord voor ‘besprenkelen’ of ‘besprengen’ is *rantizo* en voor ‘begieten’ *cheo*, dat ook ‘uitgieten’ of ‘omkeren’ betekent.

Derhalve zijn besprenkelen en begieten geen vormen van dopen. Onderdompelen — het *geheel onder* water worden gebracht — is dat wel. De waterdoop heeft, zoals wij zullen zien, een grote symbolische betekenis.

Maar laten wij eerst eens in het Nieuwe Testament enkele voorbeelden van onderdompeling (dopen) bekijken.

1. Waarom doopte Johannes de Doper bij Enon? Joh. 3:23.

Johannes zou slechts een handvol water nodig hebben om te besprenkelen of een kopje water om te begieten — maar dopen vereist „veel water”.

2. Werd Jezus Christus, ofschoon Hij geen zonden had om zich van te bekeren, door Johannes gedoopt, om ons een voorbeeld te geven dat wij dienen na te volgen? Matth. 3:13-15; 1 Petr. 2:21. Hoe bewijst Jezus’ doop dat Hij werd ondergedompeld? Matth. 3:16.

Jezus moet *in* het water zijn ondergegaan, want vervolgens „steeg Hij *op uit* het water”. Het is niet mogelijk dat Hij *uit* het water *op* kwam als Hij was besprenkeld of begoten!

3. Gingen Filippus en de eunuch beiden het water in toen de eunuch werd gedoopt? Hand. 8:38.

Er was voor Filippus geen reden het water in te gaan, als alleen omdat er geen andere wijze was om de eunuch *in* de rivier onder te dompelen. Was besprenkelen of begieten de juiste methode van dopen geweest, dan had Filippus slechts hoeven te bukken om wat water te scheppen.

Deze voorbeelden tonen duidelijk aan dat totale onderdompeling in water de methode was die door de Kerk die Jezus heeft opgericht werd gehanteerd. En dat is de methode die wij vandaag moeten volgen.

Maar wat is nu het doel van de doop? Wat betekent de doop?

De betekenis van de doop is zuiver symbolisch. Wij moeten de symboliek ervan begrijpen om te weten waarom God de doop verlangt van degenen die Hij roept om ware christenen te worden.

De waterdoop zelf heeft geen mystieke of magische effecten. Het enige fysieke gevolg is dat iemand doornat wordt! Evenmin krijgt men bij de waterdoop de heilige Geest. Toch wordt de doop

door God geboden (Matth. 28:19-20; Hand. 2:38).

De doop is eenvoudig een uiterlijk teken van innerlijke bekering. Het toont aan God iemands bereidheid en wens om permanent van zijn of haar oude leven van zonde afstand te nemen en een nieuw leven van gehoorzaamheid aan God te beginnen. Laten wij dit goed trachten te begrijpen.

4. Wat gebeurde er met het dode lichaam van Jezus, nadat Hij voor onze zonden was gekruisigd? 1 Kor. 15:3-4; Rom. 8:11.

Na drie dagen en drie nachten in het graf werd Jezus Christus weer tot leven gewekt en ontving Hij door Gods Geest onsterfelijk, geestelijk leven. Zijn opstanding is het bewijs van zijn overwinning op de zonde en de dood.

5. Is de doop het symbool van iemands dood, begrafenis en opstanding uit het „graf”? Kol. 2:12-13; Rom. 6:3-13.

Evenals Jezus stierf voor onze zonden en werd begraven, zo is onze doop — de onderdompeling in een water-„graf” — symbolisch de dood en begrafenis van ons oude zondige leven. En evenals Jezus „in nieuwheid des levens” werd opgewekt, is ons opkomen uit het water van de doop symbolisch voor onze opwekking uit het „graf” om een nieuw leven van gehoorzaamheid aan God te leiden, vrij van de schuld van vroegere zonden en van de doodstraf die door die zonden was opgeroepen.

Zoals deze verzen laten zien, symboliseert de doop de dood, begrafenis en opstanding van Jezus Christus, en tevens de dood en de begrafenis van de zondaar en diens opstanding om in overgave aan God een christelijk leven te gaan leiden — om voortaan „in nieuwheid des levens te wandelen”. Na de doop rekent hij zichzelf als dood wat de zonde betreft, maar levend voor God door zijn Zoon Jezus Christus (Rom. 6:11).

6. Begint na de doop en de ontvangst van Gods heilige Geest (Hand. 2:38), Jezus Christus door middel van zijn Geest in ons te leven? Rom. 8:9-10.

Naarmate wij ons aan God overgeven schenkt Gods Geest ons de geestelijke kracht om aan de zondige invloeden van de duivel, de wereld en onze zinnelijke natuur weerstand te bieden. En Gods Geest verleent ons het geloof van en de liefde tot God om zijn geestelijke wet van liefde gehoorzaam te zijn (Rom. 5:5; 13:10).

De apostel Paulus zei: „Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven” (Gal. 2:20).

De waterdooop is eenvoudig een voorschrift waarmee wij ons geloof in Jezus Christus als onze persoonlijke Verlosser tot uitdrukking brengen — onze aanvaarding van zijn dood, begrafenis en opstanding voor ons. De doop is bovendien een uitdrukking van onze bekering van de zonde en van onze wens ons oude, zondige leven totaal te

vernietigen en te begraven.

De doop toont dat wij onze zonden, ijdelheid en ellende beseffen. Het is een uiterlijke erkenning dat ons egoïstische, ijdele en zondige zelf moet sterven, opdat wij kunnen opstaan tot een nieuw leven van geestelijke gehoorzaamheid aan Gods geboden, mogelijk gemaakt door zijn heilige Geest.

En tenslotte toont de doop onze totale, absolute overgave aan God en symboliseert de complete begrafenis van ons oude, zondige zelf en het begin van een nieuw leven in overgave aan de wil en autoriteit van God.

Bent u al gedoopt? Zo ja, gebeurde dat door onderdompeling, zoals God gebiedt? Had u zich werkelijk bekeerd? Wist u wat bekering is? Voelde u zich gebroken over en had u een grondige afkeer van uw vroegere levenswijze die met Gods wet in strijd was?

Voelde u dit niet alleen als een diepe en zeer reële emotie, maar had u er tevens een grondig begrip van dat u ernaar moet streven vanaf de dag van uw doop de levende God en zijn wet te gehoorzamen? Bent u werkelijk in onvoorwaardelijke overgave tot Jezus Christus gekomen, in de erkenning van uw opstandigheid tegen Gods weg? Heeft u zich werkelijk bekeerd van het leven naar de maatstaven van deze wereld?

Als u door onderdompeling bent gedoopt, begreep u toen dat u werd begraven en dat er een „nieuwe” persoon uit het water zou opkomen?

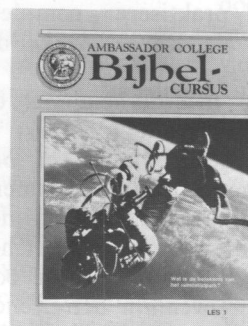
Zijn er handen op u gelegd en is er gebeden voor de ontvangst van Gods Geest?

Als u niet op de juiste wijze hebt voldaan aan alle eisen voor de doop die wij in deze en in de vorige studie hebben behandeld, dan was uw doop in Gods ogen niet geldig.

In deze korte studie konden we slechts enkele hoofdpunten van de waterdooop behandelen. Verdere informatie is te vinden in ons gratis boekje: *De betekenis van de waterdooop*.

Bovendien is er een hele les van de Bijbelcursus van Ambassador College aan dit belangrijke onderwerp gewijd. Als u nog niet op deze cursus bent ingeschreven, kunt u dat ook nu nog doen.

Ongeacht uw vroegere godsdienst en ervaring moet u weten waar u staat ten opzichte van God. □



SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Bijbelcursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u deze gratis cursus wilt volgen, kunt u ons schrijven.

Het belangrijkste ingrediënt

„Iemand uitnodigen om bij *mij* te komen eten? O, maar dat kan niet, omdat . . .” En dan volgt er meestal een of een combinatie van de gebruikelijke excuses, zoals: „Dat kan ik niet betalen.” „Ik heb er geen ruimte voor.” „Ik kan niet koken.” „Ik heb er geen zin in.”



Jammer. Sommige van de leukste en meest gedenkwaardige ontmoetingen vinden plaats rond het delen van voedsel. Maar het gaat hierbij eigenlijk niet om het voedsel zelf.

Ik denk met net zoveel plezier terug aan het eten van een blik bonen, op een flakkerend kampvuur warm gemaakt, als aan een diner in een luxe restaurant. De rokerig smakende bonen op slappe papieren bordjes waren even toereikend als een gebraden eend à l'orange op het kostbaarste porselein.

Waarvoor? Door het gezelschap. En de gesprekken.

In Spreuken 15:17 wordt het als volgt gesteld: „Beter een schotel groente, waar liefde heerst, dan een gemeste os en haat daarbij.” Het gaat om liefde — om werkelijke, onbaatzuchtige liefde. Dit is het belangrijkste ingrediënt van samen zijn. Alle andere factoren zijn slechts versiering.

Het voorbeeld van een weduwe

Ik zal er bijvoorbeeld altijd dankbaar voor blijven dat een opmerkelijke weduwe in Gods Kerk dit principe kende en in praktijk bracht.

Als iemand ooit een excuus had om geen mensen voor het eten uit te nodigen, was deze dame het wel. Als weduwe leefde zij van een overheids-uitkering. Zij maakte er geen geheim van dat zij haar inkopen deed in de goedkoopste supermarkten en winkeltjes voor tweedehands goederen. Het slecht bij elkaar passende meubilair in haar piepkleine flatje, de borden waarvan haar gasten aten — het meeste hiervan was, voor zover ik weet, uit deze bronnen afkomstig.

Maar dat gaf niet. Er was liefde, en alleen dat telde.

En bovendien leek het wel alsof er altijd voedsel in overvloed was. Het was er, of zij het nu zelf aan moest sjuwen (zij bezat geen auto) of een geïmproviseerde maaltijd samenstelde van wat zij maar in huis had. Al deze etentjes zouden nooit hebben plaatsgevonden als zij de stoot

hiertoe niet gegeven had.

Mensen samenbrengen

In de laatste maanden van haar leven werd haar gezicht ernstig door mondkanker misvormd. Haar lach, die altijd zo gul geweest was, bezorgde haar nu pijn. Zij kon slechts met moeite spreken. Haar krachten namen af en zij moest veel liggen.

Maar dat weerhield haar er niet van datgene te doen wat zij zo goed kon: zij bleef mensen samenbrengen voor geïmproviseerde etentjes bij haar thuis, hoewel zij zelf moest rusten en in stilte moest lijden, en niet meer in staat was om er ten volle aan deel te nemen.

Zij bracht mensen samen. Toevallig was er dan ook voedsel aanwezig. Dat is een fantastische combinatie. Jezus sprak over zulke bijeenkomsten in zijn komende Koninkrijk (Lukas 12:37; 22:29-30; Openb. 19:9). Deze weduwe diende op die wijze. Als zij dat niet gedaan had, zou het leven van vele mensen armer zijn — mensen die

nu vriendschappen hebben opgebouwd die aan haar tafel zijn ontstaan.

Ik heb veel van haar geleerd. Mensen uitnodigen om te komen eten? Geen zorgen over het meubilair. Of over het vloerkleed. Of het soort voedsel. Of enige andere fysieke factor.

Als er maar liefde aanwezig is, al het andere is bijzaak. □



Wat is het ware Evangelie?

Wat is het ware Evangelie dat door Jezus werd verkondigd? Verkondigde Paulus aan de heidenen een ander evangelie? De waarheid over het Koninkrijk van God wordt hier duidelijk gemaakt.

Herbert W. Armstrong

Waarom moet er tegenwoordig in alle facetten van het leven toch zo'n verwarring heersen? De godsdienst heeft eigenlijk als functie de weg te wijzen. Maar ook daar treffen we slechts spraakverwarring aan: honderden godsdienstige groeperingen en sekten, in een Babylon van onenigheid.

Zelfs binnen de officiële christelijke godsdienst van de Westerse wereld zien we verschillende sekten en denominaties die allemaal verschillende *evangelies* prediken! Sommigen duiden hun evangelie aan als „het evangelie van Jezus Christus”. Anderen noemen *hun* evangelie „het evangelie van behoud”. Weer anderen belijden „het evangelie der genade”, nog weer anderen „het evangelie van het Koninkrijk”.

Hoe komt het dat men het enige ware Evangelie dat God door Jezus Christus heeft gezonden is kwijtgeraakt?

Hoeveel evangelies zijn er?

Maakt het eigenlijk wel iets uit welk evangelie wij geloven? Luister naar het antwoord van de Eeuwige God zoals dat geïnspireerd staat opgeschreven in Paulus' brief aan de

Galaten, het eerste hoofdstuk, het 8e en het 9e vers:

„Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, *afwijkend* van hetgeen wij u verkondigd hebben, *die zij vervloekt!*” En het wordt zelfs tot een dubbele vloek uitgesproken! Want het volgende vers zegt: „[Ik zeg het] thans nog eens: indien iemand u een evangelie predikt, *afwijkend* van hetgeen gij ontvangen hebt, *die zij vervloekt!*”

Hoe komt het dan dat de wereld dat Evangelie uit het oog heeft verloren? Hoe komt het dat de mensen tegenwoordig allerlei *verschillende* evangelies geloven?

Dit is een verbazingwekkende, ongelooflijke toestand! U zou erdoor uit passieve onverschilligheid moeten opschrikken. Uw persoonlijke eeuwigheid staat op het spel! Dit is niet zomaar een of andere onbelangrijke aangelegenheid zonder gevolgen!

Jezus Christus heeft gezegd dat het teneinde behouden te worden noodzakelijk is *het Evangelie te geloven!* Toch weten de meeste van de honderden miljoenen mensen van vandaag niet wat dat Evangelie is! Bij zijn afscheid van de apostelen gaf Hij hen, naast het bouwen van zijn Kerk, als zijn dienaren de volgende opdracht: „Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt *het evangelie!*” (Markus 16:15). Zij moesten dus het Evangelie verkondigen.

Vervolgens zei Jezus: „Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden” (vers 16). Let er goed op dat Jezus zei: „Wie *gelooft . . .*” Wat moet iemand geloven? Welnu, datgene wat zij verkondigden: het Evangelie! Niet zomaar een evangelie. *Het* Evangelie! *Op het gezag van Jezus Christus* is het een noodzaak precies datzelfde Evangelie te geloven teneinde behouden te worden! En om het ware Evangelie te kunnen *geloven* moeten we eerst *weten* wat het is!

Bij wie en waar vindt het ware Evangelie zijn oorsprong! Bij Christus? Nee, niet bij Christus!

De boodschap uit de hemel

God de Vader had beloofd vanuit de hemel een boodschapper naar deze wereld te zenden met een boodschap van Hem, God de Vader. God had dat beloofd in Maleachi 3:1: „Zie, Ik zend mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal [en die bode was, zoals Markus 1:2 verklaart, Johannes de Doper, die de weg voor Jezus Christus voorbereidde]; plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds, die gij begeert.”

De allereerste preek waarmee God het Evangelie aan heidenen liet verkondigen, toen Petrus naar het huis van de heiden Cornelius werd gezonden, geeft ons zeer duidelijke aanwij-

zingen om het enige ware Evangelie op te sporen. Open zelf uw bijbel! Het is goed om dit met uw eigen ogen te lezen. In Handelingen 10:36-37 zei de geïnspireerde Petrus: „naar het woord, dat Hij heeft doen brengen aan de kinderen Israëls om vrede te verkondigen door Jezus Christus. Deze is aller Heer. Gij weet van de dingen, die geschied zijn door het gehele Joodse land, te beginnen in Galilea, na de doop, die Johannes verkondigde.”

Welk evangelie verkondigde Jezus?

Merk nu de volgende punten op: 1) *Bij wie* kwam de boodschap — dit Evangelie — vandaan? Petrus zei: „het woord, dat Hij [God] heeft doen brengen”. 2) *Aan wie* liet God het brengen? Petrus: „aan de kinderen Israëls”. Ofschoon dit zelfde Evangelie toen, tien jaar later, voor *alle* heidenen toegankelijk werd gemaakt, was het oorspronkelijk aan de *Israëlieten* gezonden, en wel door *God de Vader*. Het vond zijn oorsprong niet in Jezus Christus, noch in Petrus, noch in de apostel Paulus. Het werd *gezonden* door *God*, de Vader van Jezus Christus! 3) *Door wie* werd het gebracht? Wie was de goddelijke boodschapper die de boodschap verkondigde? Petrus: „door Jezus Christus”. Jezus Christus was de goddelijke boodschapper. Maleachi noemde Hem de Engel des Verbonds. De boodschap was derhalve de boodschap van het Nieuwe Verbond; Mozes was immers de middelaar van het Oude Verbond, en Jezus, zoals door veel teksten wordt bevestigd, die van het Nieuwe Verbond. Deze boodschap is dus het Evangelie van het Nieuwe Testament. 4) *Waar* werd het voor het eerst verkondigd? Op welke geografische plaats moeten we het begin van het Evangelie zoeken? Petrus zei: „te beginnen in Galilea”. Inderdaad, *Galilea* is de plek waar het voor de eerste maal werd verkondigd. Niet in Jeruzalem, maar in Galilea! 5) *Wanneer* begon Jezus dit speciale Evangelie in Galilea te verkondigen? Petrus: „na de doop, die Johannes verkondigde”. Het ware Evangelie van het *Nieuwe Verbond* begon dus niet met Johannes de Doper. Het begon *nadat* Johannes zijn doopambt had voltooid.

Welnu, deze vijf zeer precieze aanwijzingen leiden ons rechtstreeks naar het eerste hoofdstuk van Markus. Het eerste vers zegt ons dat dit het verslag is van het *begin* van het Evangelie van Jezus Christus. Eerst wordt dan kort het doopambt van Johannes beschreven, die niet het Evangelie predikte maar „de doop der bekering”; hierdoor werd de weg voorbereid voor het Evangelie dat de levende God door Jezus

Het is een
noodzaak het
Evangelie te
geloven teneinde
behouden te
worden.
Om het ware
Evangelie te
kunnen geloven
moeten we
eerst weten
wat het is.

Christus zond.

Vervolgens komen we aan de verzen 14 en 15: „En *nadat* Johannes overgeleverd was” — dit is het exacte tijdstip van het begin van de verkondiging van het ware Evangelie — „kwam Jezus” — dit is de goddelijke boodschapper door wie God het zond — „in Galiléa” — de precieze geografische locatie. We hebben nu dus de *tijd*, de *Israëlieten aan wie God* de boodschap zond, de *plaats*, en de *boodschapper* — dus onverschillig wat we Jezus hier zien verkondigen, het moet het enige en enig ware Evangelie zijn.

En wat lezen we? „... kwam Jezus in Galiléa, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en zeggende: De tijd is vervuld, en het *Koninkrijk Gods* nabij gekomen; be-

keert u, en gelooft het Evangelie” (*Statenvert.*).

Let er goed op dat Jezus zei: „Geloof *het Evangelie*!”

Wat voor evangelie? Dat wat Hij verkondigde: „Het Evangelie van het Koninkrijk Gods”.

Maar, zal iemand vragen, moeten we dan niet geloven in Jezus?

Uiteraard. Andere teksten leren dat. Bij deze speciale gelegenheid evenwel zei Jezus dat wij *Hem* moeten geloven: geloven wat Hij zegt — het Evangelie van het Koninkrijk van God geloven!

Sommige mensen geloofden in Jezus, maar zij geloofden Jezus zelf niet — zij geloofden niet *wat Hij zei* (Joh. 7:31; 8:30, 31, 46).

En het Evangelie van Jezus Christus?

Maar als nu het enige *ware* Evangelie het Evangelie van het Koninkrijk van God is, wat is dan het Evangelie van Jezus Christus? Is dat een vals evangelie?

Absoluut niet. Het Evangelie van Jezus Christus is het Evangelie dat Hij als Gods boodschapper bracht: het Evangelie van het Koninkrijk van God.

Het Evangelie van Jezus Christus is *niet* het evangelie van de mens *over de persoon* Christus. Het is Christus' eigen Evangelie: het Evangelie dat Jezus verkondigde — het Evangelie dat God door Hem zond, en daarom wordt het in de Bijbel ook wel het Evangelie van God genoemd. Het Evangelie van God is Gods Evangelie: zijn boodschap — zijn goede nieuws dat Hij *door* Jezus heeft gezonden.

Zo is ook het Evangelie van Jezus Christus' Evangelie: het Evangelie dat Christus van God kwam brengen — het Evangelie dat Hij verkondigde.

Er is tegenwoordig veel te horen over het evangelie van *mensen* over de *persoon* Jezus Christus — waarmee de boodschap wordt beperkt tot de dingen *aangaande* Jezus. Het gevolg is dat miljoenen mensen geloven in Christus *zonder Christus zelf te geloven!* Maar het Evangelie van Jezus is *zijn boodschap!*

En het was niet alleen *zijn* boodschap, maar die van zijn *Vader* die Hem gezonden heeft, zoals Hij zelf ook zei: „Want Ik heb niet uit Mij-

zelf gesproken, maar de Vader, *die Mij heeft gezonden*, heeft zelf Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen en spreken moet. En Ik weet, dat zijn gebod eeuwig leven is. Wat Ik dan spreek, spreek Ik zó, als de Vader Mij gezegd heeft" (Joh. 12:49-50).

Inderdaad, de Vader *zond* Jezus met een boodschap inhoudende het goede nieuws van het Koninkrijk van God. Jezus is de Woordvoerder van God — *het Woord* dat vlees werd en leefde en leerde op deze planeet! In Johannes 14:24 zei Jezus: „Het woord, dat gij hoort, is *niet van Mij, maar van de Vader, die Mij gezonden heeft.*”

En over de religie van het Oude Testament en het Evangelie van het Nieuwe staat in Lukas 16:16: „De wet en de profeten gaan *tot Johannes; sinds* die tijd wordt het evangelie gepredikt van het Koninkrijk Gods...”

Wat is het Koninkrijk van God?

Desondanks zijn er sommigen in deze huidige periode van religieuze verwarring die geloven dat het Evangelie van het Koninkrijk van God niet voor deze tijd, voor deze nieuwtestamentische tijd van genade, is bestemd. Zij verwerpen, en geloven dus niet, zoals Jezus geboden heeft, het ware Evangelie, en aldus verwerpen zij de voorwaarden voor behoud en beweren dat het Evangelie van het Koninkrijk een evangelie is voor een nog toekomstig tijdperk. Maar, zoals de apostel Paulus tot de Thessalonicenzen zei, ik wil u niet onkundig laten van het enige Evangelie dat ons eeuwig leven kan brengen!

Er was een precies tijdstip waarop het Evangelie begon: *sinds* Johannes. De wet en de profeten waren *tot* Johannes. Sinds het speciale voorbereidende ambt van Johannes wordt het Koninkrijk van God gepredikt. Het precieze tijdstip voor het begin van dit ware nieuwtestamentische Evangelie is bekend: nadat Johannes was gevangen genomen, kwam Jezus in Galilea en zei: „De *tijd* is vervuld”, en Hij predikte het Evangelie.

En *wat is* nu eigenlijk dat Evangelie?

Het woord ‘evangelie’ komt van het griekse woord „euaggelion” dat „goede boodschap” of „goed nieuws” betekent. We krijgen dagelijks het nieuws van de wereldge-

beurtenissen, dat meestal *slecht* nieuws is! We leven in een problematische, chaotische wereld. En het allerbeste nieuws dat u vandaag of wanneer ook kunt horen is het *goede nieuws* van het *Koninkrijk van God*.

Maar *wat is* een koninkrijk? Het is in de eerste plaats een *regering* — een *natie* en de regering daarover. En in het bijzonder in het bijbelse woordgebruik heeft „koninkrijk” deze *tweevoudige* betekenis van *na-*

Het allerbeste nieuws van vandaag is het nieuws van het Koninkrijk van God.

tie met inbegrip van alle onderdanen en burgers, en de *regering* waardoor deze natie wordt bestuurd. Volgens het bijbelse woordgebruik is een koninkrijk dikwijls ook een familie, voortgekomen uit één ouderpaar en uitgegroeid tot een *natie*.

Om een koninkrijk te vormen zijn vier dingen noodzakelijk: 1) het gebied of *territorium* met zijn geografische ligging en grenslijnen; 2) een *koning*, hoogste heerser of regeringsinstantie; 3) *onderdanen* of burgers binnen het rechtsgebied van de natie; 4) *wetten* en een regeringsvorm. Als we een van deze essentiële vereisten weglaten, hebben we niet te maken met het ware Evangelie voor onze tijd, en we kunnen dat dan ook niet geloven. Wat we moeten weten is: of het Koninkrijk van God *nu* hier is of

nog moet komen; of het territorium ervan de aarde is of de hemel; of het een letterlijk koninkrijk is van sterfelijke mensen of een koninkrijk van onsterfelijken; of het letterlijk of figuurlijk is, werkelijk of onwerkelijk. En betreffende veel van deze dingen verkeren veel mensen in grote verwarring!

En *wat is* dan het evangelie der *genade* — het evangelie van *behoud*?

In het Koninkrijk geboren

In Johannes hoofdstuk 3 zei Jezus tot Nicodemus, die heimelijk naar Hem toe was gekomen: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien” (vers 3). Jezus verkondigde het Koninkrijk van God en hier legde Hij er een uiterst belangrijke fase van uit. Zoals Paulus in 1 Korinthe 15 aan de gemeente te Korinthe schreef, kunnen vlees en bloed — dwz. een sterfelijke mens — niet *in* het Koninkrijk van God komen. Daarom kan de Kerk het Koninkrijk van God niet zijn, want zij is uit stervelingen van vlees en bloed samengesteld. Maar ook is het Koninkrijk *niet* een etherisch iets „in de harten der mensen”.

Jezus toonde Nicodemus verder dat wij die uit vlees zijn geboren vlees *zijn*: louter sterfelijke vlees en bloed. Zo werden we *geboren*: menselijk — *sterfelijk*. Het is evenwel mogelijk om nog eens geboren (wedergeboren) te worden, maar dan *niet* als een sterfelijke, uit vlees en bloed bestaande baby, maar uit *geest*. We zullen dan *geest zijn*, samengesteld uit geest!

In het 4e hoofdstuk van Johannes lezen we dat God *geest* is. Het Koninkrijk van God is samengesteld uit degenen die uit *God zijn geboren*. En zoals ik bij eerdere gelegenheden heb uitgelegd, *God* is niet één persoon; het hebreeuwse woord voor God, *Elohim*, geeft aan dat God een gezin is van meerdere personen — één enkel gezin, of koninkrijk, maar bestaande uit *meer* dan één persoon.

Er bestaat een mineralenrijk, een plantenrijk, een dierenrijk. De Bijbel openbaart een rijk van engelen die door God zijn geschapen en die uit geest, niet uit materie, zijn samengesteld. En vervolgens is er boven alles het *scheppende* Koninkrijk: het Ko-

(Zie verder pagina 22)

„Ik probeer nee te zeggen, maar het wordt steeds Ja...”

Clayton D. Steep

Gebeurt dat jou ook weleens? Waarom is het nu zo moeilijk om nee te zeggen?

Drugs, sex, roken, alcoholmisbruik, bedrog — soms lijkt het wel alsof iedereen die je kent eraan meedoet.

Diep in je hart weet je dat je er niet bij betrokken moet raken. Maar het is heel moeilijk om erbuiten te blijven. Soms — en misschien zelfs vaak — geef je toe.

Waarom? Laten wij daar eens over nadenken.

Je zult misschien tot je verbazing ontdekken dat je niet de enige bent die met verleidingen wordt geconfronteerd. Wij worden er allemaal voortdurend toe verleid dingen te doen die wij niet moeten doen. En zoals je straks zult zien, is er voor deze situatie een belangrijke reden.

De ervaringen van Eva

Wat is de meest besproken verleiding die ooit heeft plaatsgevonden? Het juiste antwoord is de verleiding van Eva. Eva was de eerste mens die ooit werd verleid. Je kunt het geloven of niet, maar het verslag van haar ervaringen laat zien waarom het voor *jou* zo moeilijk is om nee te zeggen. Laten wij dat verslag eens bekijken.

Aan het begin van het derde hoofdstuk van Genesis vinden wij Eva vlak bij een zeer ongewone boom midden in een prachtige tuin. Zij en haar man Adam mogen het

fruit van alle bomen in die tuin eten — met uitzondering van dat van deze speciale boom. Het fruit van deze boom is verboden. Het is niet goed voor hen. Zij mogen het niet eten, en zij beiden weten dit.

Nu komen wij bij het eerste punt dat we kunnen leren. Wij weten niet waar Adam zich op dit moment bevindt, maar waarom blijft Eva bij die boom rondhangen? Ze weet dat ze het fruit niet mag eten. Waarom blijft ze zich blootstellen aan de verleiding? Waarom laat ze zich verleiden?

Er zijn nog een heleboel andere bomen in die tuin, die evenveel schaduw bieden. Waarom blijft Eva hardnekkig rondhangen op een plaats waar zij in moeilijkheden kan komen? Waarom doet ze er niets aan, draait ze zich niet om en maakt zich uit de voeten?

Als je problemen hebt met drugs, waarom blijf je dan rondhangen op plaatsen waar drugs worden verkocht? Of als je problemen hebt met sex, alcohol of iets anders, waarom blijf je dan op een plaats waar je weet dat je verleid kunt worden tot dingen die je niet wilt? Je weet dat je dan zult toegeven. Je kunt niet voortdurend met vuur spelen en dan verwachten dat je je vingers niet zult branden.

„Zal iemand vuur in zijn boezem halen, zonder dat zijn klederen in brand geraken? Of zal iemand op gloeiende kolen lopen, zonder dat zijn voeten verbranden?” (Spr. 6:27-

28.) Nee, dat kan niet, en dat geldt ook voor jou. Ga de verleiding uit de weg! Vlucht! Dat is niet laf. Het is juist wijs.

Dat had Eva ook moeten doen. Maar ze deed het niet. Ze bleef daar rondhangen en at uiteindelijk van het fruit dat ze niet mocht eten.

Drie vijanden

Arme Eva. Ze moest het opnemen tegen een overmacht. Het was drie tegen een. Net zoals bij jou vaak het geval is.

De eerste vijand van Eva was zichzelf, en haar eigen begeerte. Ze zag dat het fruit aan de boom er zeer interessant uitzag. Ze was nieuwsgierig. Hoe zou die vrucht smaken? Was hij zacht of een beetje knapperig? Hoe zou hij aanvoelen in haar mond? Zou hij voedzaam zijn?

Hoe meer Eva erover nadacht, hoe zwakker haar wilskracht werd. Tenslotte kon ze geen nee meer zeggen. Ze beging de fout om te bedenken hoe het zou zijn om de vrucht op te eten. Ze had haar gedachten op iets anders moeten richten. En weg moeten gaan!

De tweede vijand van Eva was de druk van derden. Nu was er wel geen andere mens aanwezig, maar toch was er iemand: een slang die kon spreken. Jij zou een schok van verbijstering voelen als een slang plotse-ling tegen je begon te praten. Maar Eva vond het helemaal niet vreemd. Zij was pas enkele dagen eerder geschapen. Alles was nog nieuw en ver-

rassend in haar ogen: het op- en ondergaan van de zon, de geur van de bloemen, het zingen van de vogels, de verschillende geluiden die door de verschillende dieren gemaakt werden. Dus een slang die kon spreken? Nou ja, waarom niet?

Daar stond Eva dus met een wezen dat kon converseren: een intelligent wezen. En dit wezen verleidde haar om iets te doen waarvan ze wist dat het verkeerd was. De argumenten die gebruikt werden, waren moeilijk te weerstaan: „Vooruit, je zult er heus niets van krijgen. Het zal een onvergetelijke ervaring zijn. Je hoort er niet bij als je het niet doet.”

Is er op jou nooit een soortgelijke druk uitgeoefend? Eva wilde geaccepteerd worden door het individu dat met haar sprak. Het zou immers erg laf lijken als ze niet deed wat hij zei. Dat stond haar trots niet toe.

Ze gaf toe.

Haar nee werd ja.

De derde vijand van Eva was een onzichtbare, maar kwade geest die Eva wilde vernietigen. Die slang waar Eva naar luisterde kon niet werkelijk spreken. Door die slang sprak een machtige maar kwade geest. Die geest was Satan de duivel.

Diezelfde Satan is in deze tijd nog steeds aan het werk. Sommige mensen vinden dit idee een belachelijk bijgeloof. Dat kan hem niet schelen. Hij weet dat hij bestaat en gaat onverstoort verder met zijn kwade plan.

Satan wil de hele mensheid uitroeien. Dit is zijn doel. Hij wil vooral jonge mensen zoals jij vernietigen, omdat jij deel uitmaakt van de toekomst van de mensheid. In deze tijd spreekt Satan niet door middel van een slang. Dat is niet meer nodig. Hij heeft doeltreffender methoden om mensen te beïnvloeden — methoden die in de tijd van Adam en Eva nog niet bestonden.

Tegenwoordig kan hij gebruikmaken van radio, televisie, boeken etc. — betrekkelijk nieuwe ontwikkelingen die invloed hebben op wat de mensen leuk lijkt en wat ze doen. Satans invloed is overal ter wereld aanwezig. Je vrienden en klasgenoten die proberen je over te halen om iets verkeerd te doen, beseffen niet

dat ze in feite doen wat hun vijand, Satan, wil.

Zorg dat jij er niet ook intrapt!

Wat kun je eraan doen?

Wie wordt er het zwaarst getroffen als je toegeeft? Je vrienden? Nee. Jijzelf. Zet je welzijn niet op het spel om er even bij te kunnen horen.

Als anderen je onder druk zetten, moet het genoeg zijn om eenvoudig „Nee” te zeggen. En mocht dat niet toereikend zijn, zorg er dan voor dat je een antwoord klaar hebt waarmee je vrienden zich zullen identificeren.

Er zal wel wat tact voor nodig zijn om dit te doen zonder hen te kwetsen. Maar in wezen zijn jouw karak-

God wil dat wij overwinnaars zijn. Hij wil dat wij ons standvastig en krachtig verzetten tegen alles wat schadelijk en verkeerd is.

ter en het feit dat je vecht voor iets wat juist is, het risico en de moeite wel waard.

Als je een meisje bent en er wordt je drugs aangeboden, kun je zeggen: „Nee, dank je, ik ga niet het risico lopen om later een mismaakt kind te krijgen.” Wie kan daar iets tegenin brengen?

Of als je een jongen bent, kun je zeggen: „Met dit lichaam en deze hersens moet ik het mijn hele leven doen. Ik ben niet van plan ze kapot te maken.” Dezelfde antwoorden kun je gebruiken voor alcoholmisbruik of roken.

Het is bijna zeker dat iemand zal zeggen: „Een klein beetje geeft niet.” Dan kan je antwoord zijn:

„Volgens de statistieken wel. Kijk ze er maar eens op na! Je zult me moeten bewijzen dat het geen kwaad kan.” Laat degenen die je verleiden het bewijs maar leveren.

Als het om een morele kwestie gaat, zoals bedrog, kun je zeggen: „Ik moet kunnen leven met mijn geweten.” Of: „Ik geloof dat ik verantwoording zal moeten afleggen voor alles wat ik in dit leven doe.”

Een lezeres schreef ons dat zij, als het om sex ging, altijd zei: „Als je echt van me hield, zou je dat niet doen [haar proberen te dwingen tot sex].” Je zou ook kunnen zeggen: „Ik ga mijn kansen op een gelukkig huwelijk niet vergooien voor een paar minuten goedkoop genot.”

De andere twee vijanden die je tegenkomt — de verlangens van je eigen geest en lichaam, die vaak verkeerd zijn, en de invloed van Satan — zijn misschien moeilijker te overwinnen. Maar je kunt het wel.

Zoals we eerder al gezegd hebben, moet je op de eerste plaats zorgen dat je de verleiding uit de weg gaat. Vermijd het. Vlucht ervoor. Vervul je geest en je leven van goede dingen, bevredigende interesses, opbouwende hobbies en plannen die nuttig zijn voor jou en voor anderen.

Ten tweede, besef goed dat God toestaat dat wij er allemaal toe worden verleid op een verkeerde wijze te handelen. En wel voor een fantastisch doel: opdat wij geestelijk sterk worden door deze verleidingen te weerstaan.

God wil dat wij overwinnaars zijn. Hij wil dat wij ons standvastig en krachtig verzetten tegen alles wat schadelijk en verkeerd is. Het is een kwestie van karakter en principes.

Maak er een gewoonte van om verleidingen te weerstaan. Je zult er nooit spijt van hebben. Als je dit doet, zul je tot de mensen behoren die zowel nu als in het volgende leven zullen worden beloofd.

Tenslotte, vraag God je te helpen verleidingen te weerstaan. Hij heeft beloofd dat Hij dit zal doen als jij oprecht bent. „Ik sterk u, ook help Ik u” (Jes. 41:10).

Wend je tot Hem om deze hulp. Als je dan probeert nee te zeggen, zal het ook werkelijk nee zijn. □

Hoeveel is JE LEVEN waard?

*Voor Charlie, wiens leven niet meer waard
zou zijn dan de prijs van een kogel.*

Michael Morrison

Ik zal Charlie nooit vergeten. Hij zag eruit als een moderne piraat, en dat was hij ook.

Op het bureau van Charlie lag een rijtje netjes gesorteerde kogels. Hij was een deskundige op het gebied van munitie en zijn levensonderhoud — zijn leven — hing af van zijn kennis van kogels.

Hij wist hoeveel ze wogen, waarvan ze waren gemaakt en voor welke wapens ze waren bestemd. En hij wist ook hoe hij ze moest gebruiken.

Charlie was huursoldaat, en hij vocht voor iedereen die hem wilde betalen. Hij vocht niet uit vaderlandsliefde, maar uit liefde voor het vechten zelf. De macht over leven en dood lag in zijn handen.

Een betaalde moordenaar

Charlie nam elke kans waar. In Vietnam opereerde hij achter de vijandelijke linies en voerde opdrachten uit die zo geheim waren dat hij iedereen doodde die hem zag — of het nu een militair of een burger was.

Later ging hij naar de burgeroorlog in Nigeria, waar hij aan beide kanten nog meer mensen doodde. Hij kende geen andere loyaliteit dan die aan zichzelf.

In Nigeria vocht Charlie voor de verliezende partij, maar dat kon hem niet schelen. Hij vocht voor de spanning van de strijd. Nog voordat deze

oorlog voorbij was, was hij alweer naar een andere oorlog vertrokken.

Charlie zocht de plaats van actie op. Het laatste wat ik over hem hoorde was dat hij erover dacht in Afghanistan tegen de Russen te gaan vechten.

Als men met Charlie sprak, leek hij een aardige vent, maar ik kon nooit vergeten dat hij een betaalde moordenaar was. Voor hem scheen een menselijk leven net zoveel waard te zijn als een kogel: ongeveer 10 cent.

Wat is het werkelijk waard?

Wat is de werkelijke waarde van een mensenleven? De meesten van ons vinden het veel meer waard dan de prijs van een kogel. Wij zijn bereid alles wat wij bezitten, en meer, te geven om ons leven te behouden. Maar wij weten niet waarom.

Waarom is het leven kostbaar? Wat is de zin van het leven? Over het algemeen denkt men hier slechts zelden over na — men probeert alleen wat plezier en spanning aan zijn verder saaie leven te geven, zonder een koers te bepalen. Men heeft geen doel en ziet niet wat de zin van het leven is.

Er is evenwel een reden voor het bestaan van de mens — een doel voor het leven, dat niet ontdekt is door de wetenschap, niet belicht wordt in het onderwijs en niet geopenbaard door de religies. Dit doel is oneindig veel groter dan de meeste mensen denken. Je leven is veel meer waard dan enige mens ervoor zou



kunnen betalen.

Dit ontzagwekkende doel is door de Schepper God ontworpen. In de Bijbel openbaart Hij dat wij allemaal het potentieel hebben om letterlijk zonen en dochters van God te worden (2 Kor. 6:18), met dezelfde ongelooflijke vermogens die Hij heeft. Het is Gods plan zich in ons voort te planten als wij de vaste wil hebben zijn gelukkige en op geven gerichte levenswijze te leren.

Het is noodzakelijk dat je meer te weten komt over de zin van je leven. Misschien zou je alles wat je bezit willen geven om je leven te behouden. Hoeveel zou je ervoor geven om te ontdekken wat je met dat leven moet doen nadat je het hebt behouden?

Is de prijs van een postzegel teveel? Waarom schrijf je niet om onze gratis boekjes *Wartoe bent u geboren?* en *Uw ontzagwekkende toekomst?* Hierin wordt gedetailleerde informatie gegeven over de wonderbaarlijke dingen die God voor de mensheid en voor jou in petto heeft. Slechts voor de prijs van een postzegel. □

Zeg nooit NOOIT

Ron Toth

Laat je niet ontmoedigen of door andere mensen wijsmaken dat je je doel nooit zult bereiken. Je kunt het wel!

„Ik kan het niet! Ik zal het nooit kunnen — laat me met rust!”

Misschien ben je slecht in algebra, of misschien kun je de honkbal maar niet raken, hoe vaak je ook met je bat zwaait.

Ben jij ervan overtuigd dat je deze dingen nooit zult leren? Als je het niet kunt, kun je het niet, dus dan houdt alles op. Waar of niet? Nee! Kijk naar het voorbeeld van een man die zich niet liet ontmoedigen en zich niet door andere mensen liet wijsmaken dat iets niet kon.

Toen Walt Disney, de legendarische film-

producer en stichter van Disneyland, aan het begin van zijn carrière stond, zei iedereen tegen hem: „Je plannen zullen nooit verwezenlijkt kunnen worden — je bent een dromer.” Hij zag de ene hindernis na de andere voor zich opdoemen, maar hij bleef met zijn werk doorgaan.

„De dwaasheid van Disney”

Walt Disney had de instelling van „Ik kan het”. Toen hij aan de eerste avondvullende tekenfilm begon,

Sneeuwwitje en de Zeven Dwerfen, zei iedereen tegen hem dat het niet kon. Er moesten veel technische problemen opgelost worden, en bovendien, zo zei men in de filmindustrie, zou nooit iemand anderhalf uur lang naar een tekenfilm gaan kijken. *Sneeuwwitje* werd „Disney's Folly” genoemd.

Maar Disney liet zich niet ontmoedigen. Hij was ervan overtuigd dat zijn plan de moeite waard was. Hij geloofde dat het mogelijk was, en deed het ook. Hij deed het zo goed, dat de film in 1938, toen een kaartje voor een volwassene 23 dollarcent en voor een kind slechts 10 dollarcent kostte, 8 miljoen dollar opbracht!

Mijn twee vrienden

De „ik kan het”-instelling kan op

Walt Disney hoorde vaak: „Je plannen zijn niet uitvoerbaar.” Maar de stichter van Disneyland gaf niet op!

ieder gebied in het leven belangrijk zijn. Dit heb ik op school duidelijk gemerkt toen twee van mijn vrienden dezelfde moeilijkheid onder de ogen moesten zien en dat met een verschillende instelling deden.

Het toneel van de strijd was de typeles, en de uitdaging bestond uit het typen van 40 woorden per minuut.

Ik kwam er al snel achter hoe een van deze vrienden over dat typen dacht. Iedere keer als ik hem zag, beklagde hij zich over de typeles. „Ik kan het niet — ik kan nooit 40 woorden per minuut typen.”

Hij had altijd wel iets te klagen. Er was iets mis met de typemachines. De leraar had een hekel aan hem. Niets was goed in zijn ogen. Hij wende zich een volkomen negatieve houding aan ten opzichte van het typen, en uiteindelijk zakte hij voor het examen. Hij had zich ervan overtuigd dat hij nooit zou leren typen, en dat leerde hij dan ook niet.

Mijn andere vriend had ook nog nooit in zijn leven getypt en zag nogal tegen deze lessen op. Hoe zou hij ooit 40 woorden per minuut kunnen typen? Hij zou een schema opstellen.

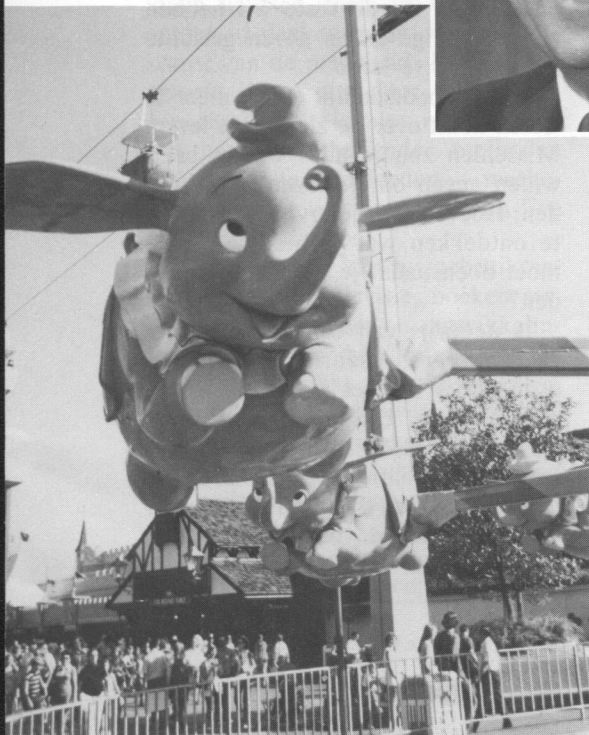
Eerst nam hij het besluit om zich positief op te stellen. Hij zei tegen mij: „Ik ga er heel hard mijn best voor doen. Ik kan het en ik zal slagen.”

Ten tweede wist hij dat hij extra moeite zou moeten doen. Na de lessen zat hij nog te oefenen. Hij herhaalde iedere les tot hij ervan overtuigd was dat hij wist waar iedere letter zat.

Hij wist ook dat hij hulp nodig had om positief te blijven en zijn doel te bereiken. Hij vroeg God om hulp en was ervan overtuigd dat God hem zou helpen als hij zelf zijn uiterste best deed. Hij bleef gedurende de hele cursus positief.

Al snel werd zijn typevaardigheid beter. Eerst typte hij 10 woorden per minuut, later haalde hij er 20 en toen 30. Toen het examen kwam, typte hij geen 40, maar 43 woorden per minuut.

Geef het de volgende keer niet te snel op als je een hindernis moet overwinnen. Zeg nooit nooit. Kijk er positief tegenaan en doe je uiterste best; vraag God om hulp en je bent op de goede weg. Je kunt het! □



Profetieën

(Vervolg van pagina 7)

onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom" (Micha 4:4).

„Gaan er twee tezamen, zonder dat zij het eens geworden zijn?" (Amos 3:3.)

De geïnspireerde schrijvers maakten op nog subtieler wijze gebruik van effecten als herhaling, dichtelijke omkering en het afwisselen van belangrijke en minder belangrijke thema's die steeds na een bepaalde tussenpoze terugkeren.

Psalm 1:1 is een voorbeeld van dit doeltreffende patroon. Hierin wordt door de drie meest gewone handelingen in het normale leven — lopen, staan en zitten — de totale inhoud uitgebeeld van een leven gewijd aan God.

De profetieën staan vol dichtelijke kunstgrepen. In de elegant opgestelde passage van Amos over „om drie overtredingen, ja om vier" (Amos 1:3, 6, 9, 13) wordt de boodschap op meesterlijke wijze opgedeeld in een soort golfpatroon, zodat die gemakkelijker door de lezers en luisteraars kan worden opgenomen.

De ingenieuze manier waarop Joël de kleurrijke woorden van Jesaja, „Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen" (Jes. 2:4), omdraait, is een effectieve manier om de aandacht erop te vestigen (Joël 3:10).

Deze literaire hulpmiddelen vergroten de zeggingskracht van Gods boodschap aan de mens. Toch kunnen ze die boodschap ook verbergen voor mensen die een excuus zoeken om zich van God af te keren (Jes. 6:10; Matth. 11:25).

Daniël 9:26-27 is hier een goed voorbeeld van. Hier heeft de profeet twee verschillende thema's steeds afgewisseld: A, B, A, B. Dit is tot op de dag van vandaag een veel gebruikte methode in symfonieën. Vooral luisteraars van de klassieke muziek zijn gewend aan thema's die steeds terugkeren, elkaar afwisselen en worden uitgewerkt.

Let op het eerste denkbeeld (A) in Daniël 9:26: „En na de tweeënzestig weken zal een gezalfde worden uitgeroemd, terwijl er niets tegen hem is."

Deze verwijzing naar de Messias wordt afgerond in het eerste deel van vers 27:

„En hij [de Messias] zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden."

Doordat sommige deskundigen de poëtische structuur hier niet hebben opgemerkt, hebben zij noodgedwongen het tweede denkbeeld (B) in vers 26 („het volk van een vorst die komen zal") gekoppeld aan de eerste gedachte (A). Zo proberen zij de vorst die Jeruzalem zal verwoesten met de Messias te identificeren. Dat kan niet.

Vermenging

Passages die heel onduidelijk of verward lijken, vertonen vaak zeer interessante literaire patronen. Dit

De bijbelse profetieën bezitten een logische en consequente structuur.

helpt ons profetieën zoals Jesaja 7 en 8 te begrijpen.

Hier vertelt de profeet aan koning Achaz van Juda dat zijn eigen (Jesaja's) zoon de profetische voorafschaduw van de ondergang van het naburige koninkrijk Israël zal zijn (Jes. 8:18).

Maar in deze profetieën over het Israël van de achtste eeuw v.Chr. vinden we een van de grootste thema's van alle profetieën ingebed: het thema van de Messias, en in het bijzonder de geboorte van Christus uit een jonge maagd (Jes. 7:14). De zoon van Jesaja, Maher-Salal Chas-Baz (wat ongeveer betekent „haastig buit, spoedig roof") getuigde door zijn naam van de komende nederlaag van Israël, in 721 v.Chr., door Assyrië.

In deze profetische hoofdstukken hebben wij dus twee geboorten, twee zoons, twee thema's. Ook zijn er profetische verwijzingen mee vermengd naar de verwerping van Christus door zijn eigen volk (Jes. 8:14), de discipelen en de bewaring en overle-

vering van het getuigenis (Jes. 8:16).

Maar in Mattheüs 1:23 vinden wij het bewijs dat Jesaja 7:14, de passage over „Immanuël", direct verwijst naar de geboorte van Christus en niet naar die van de zoon van Jesaja. De vermenging van thema's heeft hier tot op zekere hoogte de profetie over de geboorte van Christus uit een maagd verheld.

Onlogisch? Nee. Deze benadering is „voor de verstandige juist, [en] betrouwbaar voor wie kennis gevonden hebben" (Spr. 8:9). Psalm 111:10 zegt ons dat wie Gods geboden onderhoudt „een goed inzicht" zal hebben.

En dat is precies de fout van de meeste mensen. Zij benaderen de profetieën niet met gebed, nauwkeurig en nederig, met de bedoeling om iets met de onthulde kennis te doen — en dit staat hun begrip in de weg.

Een belangrijke reden voor het feit dat God deze subtiele, maar doeltreffende technieken in de profetieën heeft geïntroduceerd, is dat men een juiste instelling moet hebben voordat men ze kan begrijpen (Matth. 18:3-4). De kinderlijke bereidheid om te handelen op basis van geopenbaarde waarheid is een van de eerste vereisten voor doeltreffende bijbelstudie. Als die bereidheid er niet is, zullen de profetieën een mystérieus blijven (Jes. 29:10-11).

God inspireerde zijn schrijvers vaak tot creatieve, artistieke uitingen. Dat heeft zijn Woord een grotere literaire waarde gegeven, maar ook de ware boodschap verborgen voor de mensen die nog niet geropen zijn om haar te begrijpen.

„Daarom, zie, Ik ga voort wonderlijk met dit volk te handelen, wonderlijk en wonderbaar: de wijsheid van zijn wijzen zal tenietgaan en het verstand van zijn verstandigen zal schuilgaan" (vers 14).

Maar paradoxaal genoeg kunnen wij, die het kostbare geschenk van het begrip van deze waarheden hebben ontvangen (Dan. 12:10; Spr. 1:7), ons verbazen over de variëteit en verscheidenheid van Gods openbaring aan ons. De bijbelse profetieën bevatten ontelbare schatten, en God wenst dat zijn uitverkoren volk die opgraaft en onderzoekt (Spr. 2:1-5).

De jubelkreet van David behoort zeker ook die van ons te zijn: „Ik verblijd mij over uw woord als iemand die rijke buit vindt" (Ps. 119:162). □

Ware Evangelie

(Vervolg van pagina 16)

ninkrijk van God! God is bezig zich te *vermenigvuldigen!* God schiep de mens naar het *beeld* van God, zodat de mens *verwekt* kan worden en, door een opstanding, kan worden *geboren* als een onsterfelijke, uit geest bestaande persoon in het Koninkrijk van God.

De apostel Paulus maakte het de Korinthiërs zeer duidelijk dat, hoewel sterfelijk vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven, er niet kunnen binnengaan, degenen die tijdens dit sterfelijke leven door de heilige Geest van God zijn verwekt en door de opstanding onsterfelijkheid aandoen, dat zij dan, als God zelf, onsterfelijk, onvergankelijk, zullen zijn, letterlijk uit Gods Geest in het gezin van God zullen zijn geboren.

Voorwaarden voor het binnengaan

Welnu, *hoe* kunnen we dat glorieuze Koninkrijk binnengaan? Jezus kwam om het Evangelie van het Koninkrijk van God te prediken en Hij zei: „Bekeert u” en „Geloof het Evangelie”.

Slechts *twee* dingen doen *wij*: ons bekeren en geloven. Wij moeten het Evangelie geloven, en dat betekent tevens geloven in Jezus Christus, de *Koning* van het Koninkrijk van God en de komende *Koning* der koningen over alle volken van de aarde. Het betekent in Hem te geloven als persoonlijke Verlosser, als Hogepriester en als komende Koning.

En zich bekeren betekent volkomen van gedachten veranderen met betrekking tot de zonde, want „de zonde is de wetsovertreding” (1 Joh. 3:4, *Leidse Vert.*) — overtreding van de wet van *God*, de wet waarmee Hij het Koninkrijk regeert.

Het betekent een totale, complete verandering van gedachten en van leven. Het betekent dat we ons bekeren van het overtreden van de heerschappij, de wil, de wetten van God. Wat zei Jezus tot de jongeman die Hem vroeg hoe Hij het eeuwige leven kon beërven? Hij zei: „Indien gij het leven wilt binnengaan, *onderhoud de geboden*” (Matth. 19:17).

Voorts maakte Hij duidelijk dat

Hij naar de *Tien Geboden* verwees, Gods grote geestelijke wet, waarin in principe de gehele plicht van rechtvaardig leven wordt samengevat. Het is een *levenswijze*, en een die *tegen* de menselijke natuur ingaat, en tegen de wegen en gewoonten van deze wereld! Het is de geestelijke grondwet en de levensstijl van het Koninkrijk van God — de levensweg naar vrede in de geest, vrede in de wereld, naar geluk, welvaart en vreugde,

Gods grote geestelijke wet, de Tien Geboden, is een levenswijze . . . de weg naar eeuwig leven, de levensstijl van het Koninkrijk van God.

kortom de weg naar eeuwig leven.

Het Koninkrijk van God zou vandaag gepredikt worden

Jezus verkondigde en leerde het Evangelie van het Koninkrijk van God. Maar gaf Hij aan zijn dienaren de opdracht om bij het bouwen van zijn Kerk dit zelfde Evangelie te prediken? Laten we nog eens in de Bijbel kijken:

Lukas 9:1-2: „Toen riep Hij de twaalf samen en . . . zond hen uit om het *Koninkrijk Gods te verkondigen* . . .”

Lukas 10:1-2, 9: „Daarna wees de Here nog tweeënzeventig aan en Hij zond hen twee aan twee voor Zich uit naar alle steden en plaatsen, waar Hij zelf komen zou. En Hij zeide tot hen . . . geneest de zieken, die er

zijn, en zegt tot hen: *Het Koninkrijk Gods is nabij u gekomen.*”

In Jezus' gebed, dat gewoonlijk „het Onze Vader” wordt genoemd, bad Hij: „Uw Koninkrijk kome.” Dan kon het er dus nog niet zijn, en ook nu is het nog niet hier. Maar Hij leerde ons te bidden voor de *komst* van zijn Koninkrijk, het enige dat vrede en geluk zal brengen naar deze door zonde verziekte en door oorlog overhoop liggende wereld! „Uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel *alzo ook op de aarde.*” *De wil van de Vader zal geschieden.*

Welk evangelie predikten de eerste evangelisten om het geloof dat eenmaal overgeleverd was uit te zenden? Hoe voerde de vroege Kerk de opdracht uit?

Filippus predikte in Samaria! Handelingen 8:12: „Toen zij echter geloof schonken aan Filippus, die het evangelie van het *Koninkrijk Gods* en van de naam van Jezus Christus predikte, lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen.” Filippus predikte dingen die het Koninkrijk van God betreffen.

En Paulus? Handelingen 20:25, 21: „. . . [ik heb rondgereisd] met de prediking van *het Koninkrijk* [van God] . . . Joden en Grieken betuigende zich te bekeren tot God en te geloven in onze Here Jezus.”

En let ook op het Evangelie dat Paulus aan de *heidenen* verkondigde, nadat hij zich helemaal van de Joden had afgewend.

Handelingen 28:30-31: „En hij bleef de volle termijn van twee jaar in zijn eigen gehuurde woning, en ontving allen, die tot hem kwamen, predikende het *Koninkrijk Gods*, en onderricht gevende aangaande de Here Jezus Christus . . .”

En *welk evangelie* zou er volgens Jezus in onze tijd worden gepredikt?

Mattheüs 24:14 zegt daarover: „En *dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis*” — *tot een getuigenis* — „voor alle volken, en dan zal het *einde* gekomen zijn!” — dwz. het einde van dit huidige tijdperk.

Dat is het ware Evangelie dat wereldwijd wordt verkondigd door *Het Goede Nieuws van de wereld van morgen* en door het radio- en t.v.-programma *The World Tomorrow* — „in de gehele wereld”. □